

Shobogenzo

Hoofdstuk 1: Bendowa

A Discourse on Doing One's Utmost in Practicing the Way of the Buddhas

All Buddhas, without exception, confirm Their having realized the state of enlightenment by demonstrating Their ability to directly Transmit the wondrous Dharma. As embodiments of the Truth, They have employed an unsurpassed, inconceivably marvelous method which functions effortlessly. It is simply this method that Buddhas impart to Buddhas, without deviation or distortion, and Their meditative state of delight in the Truth is its standard and measure. As They take pleasure wherever They go to spiritually aid others while in such a state, They treat this method of Theirs – namely, the practice of seated meditation – as the proper and most straightforward Gate for entering the Way.

People are already abundantly endowed with the Dharma in every part of their being, but until they do the training, It will not emerge. And unless they personally confirm It for themselves, there is no way for them to realize what It is. But when they give It out to others, It keeps filling their hands to overflowing for, indeed, It makes no distinction between 'for the one' and 'for the many'. When they give voice to It, It flows forth from their mouths like a tide, limitless in Its breadth and depth. All Buddhas continually dwell within this state, with None holding onto any of Their thoughts or perceptions, regardless of whatever may arise, whereas the great mass of sentient beings perpetually make use of what is within this state, but without their being fully awake to any situation.

As I would now explain it, diligently practicing the Way means letting all things be what they are in their Self-nature, as you put your essential oneness into operation by following the road away from discriminatory and dualistic thinking. When you have abandoned that type of thinking and have thus passed beyond its barriers, you will

Een gesprek over het doen van een grote inspanning voor het beoefenen van de Weg van de Boeddha's

Alle Boeddha's, zonder uitzondering, bevestigen dat Zij de staat van verlichting hebben gerealiseerd door hun vermogen aan te tonen om ogenblikkelijk het wonderlijke Dharma over te dragen. Als belichamingen van de Waarheid, hebben ze een onovertroffen, onvoorstelbaar prachtige methode die inspanningsloos werkt. Het is eenvoudigweg deze methode die Boeddha's doorgeven aan Boeddha's, zonder afwijking of vervorming, en hun meditatieve staat van verrukking in de Waarheid is de standaard en maat. Zoals ze welbehagen nemen waar ze ook naartoe gaan om anderen spiritueel bij te staan terwijl ze in een dergelijke staat verkeren, behandelen ze deze methode van Hen, namelijk de praktijk van zittende meditatie, als de juiste en meest efficiënte Poort voor het ingaan van de Weg.

Mensen zijn al rijkelijk begiftigd met het Dharma in elk deel van hun wezen, maar tot ze de training volgen, zal Het niet te voorschijn komen. En tenzij zij het persoonlijk bevestigen voor zichzelf, is er geen manier voor hen om te beseffen wat Het is. Maar wanneer ze Het aan anderen geven, blijft het hun handen tot overloepens toe vullen, want, inderdaad, Het maakt geen onderscheid tussen 'voor de éne' en 'voor de velen'. Wanneer ze Het stem geven, vloeit Het uit hun monden als een grenzeloos getij, grenzeloos in zijn breedte en diepte. Alle Boeddhas verblijven continu in deze staat, met Niets vast te houden aan één van hun gedachten of waarnemingen, ongeacht hetgeen zich kan voordoen, terwijl de grote massa van levende wezens eeuwig gebruik maakt van wat zich in deze staat bevindt, maar zonder dat ze volledig ontwaakt zijn in eender welke situatie.

Zoals ik nu zou uitleggen, ijverig beoefenen van de Weg betekent het laten van alle dingen wat ze zijn in hun zelf-aard, als je je essentiële eenheid gebruikt voor het volgen van de weg vandaan het discriminerende en dualistische denken. Als je dat soort denken hebt achtergelaten en aldus aan haar grenzen bent voorbijgegaan, zal je

Shobogenzo

cease to be affected by its explanations, which, like the nodes in bamboo, block free passage, or by its theories, which are as convoluted as the knots in a piece of pine wood.

In my own case, shortly after I gave rise to the intention to seek for the Dharma, I went searching everywhere throughout our country for a knowledgeable spiritual teacher until I chanced to meet Master Myōzen of Kennin-ji Temple. The autumn frosts and the spring blossoms quickly passed each other for nine cycles, as I absorbed from him a bit about the Rinzai tradition. As chief disciple of the Ancestral Master Eisai, Master Myōzen alone was correctly Transmitting the unsurpassed Dharma of the Buddha: among his Japanese contemporaries there was definitely no one who was his equal. I next turned towards the land of the great Sung dynasty to seek out spiritual teachers on both sides of the Ts'ien-t'an River in Chekiang Province and to learn about our tradition as propounded through its Five Gates. Ultimately I encountered Meditation Master Nyojō on Mount Tendō, and the Great Matter which I had spent my life seeking to understand was resolved with him.

After that, at the beginning of the Chinese Sho-ting era (1228), I returned to my native land with the intention of spreading the Dharma and rescuing sentient beings. It seemed as if I were shouldering a heavy load, so I decided to bide my time until I could vigorously promote the spread of 'letting go of the discriminatory mind'. As a result, I drifted the while like a cloud, finding lodging as a floating reed does, ready to learn from the customs and habits of those Clear-minded Ones of the past.

However, it occurred to me that there might be some who, by their very nature, were genuinely seeking to study the Way with no regard for fame and gain, as they tried to treat mindfulness as their prime goal, but perhaps they were unfortunately being led astray by some false teacher so that the correct understanding of the Truth was needlessly being kept from them. As a result, they may have fruitlessly let themselves become stupefied with self-satisfaction, having been too long immersed in the realms of self-delusion. And so, I wondered how the true seed of spiritual wisdom could sprout and grow in them so that they would have the chance to realize the Truth. Though I was still such a poor monk in the Way, since I was now devoted to letting myself drift like a cloud and float like a reed, on what mountain or by what river could they seek me out? Because of my feelings of pity for these persons, I have undertaken

niet langer beïnvloed worden door haar verklaringen, dewelke, zoals de knopen in bamboe, vrije doorgang blokkeren, of door haar theorieën, die zo ingewikkeld zijn als de knopen in een stuk dennenhout.

In mijn eigen geval, kort nadat ik aanleiding gaf tot de intentie om te zoeken naar het Dharma, ging ik overal in ons land op zoek naar een goed geïnformeerde spirituele leraar totdat ik toevallig Meester Myōzen van de Kennin-ji Tempel ontmoette. De herfst voor en de lentebloesems volgden elkaar snel op voor negen cycli, zoals ik een beetje geabsorbeerd had van hem over de Rinzai traditie. Als belangrijkste discipel van de Patriarch Meester Eisai, brengt alleen Meester Myōzen het onovertroffen Dharma van de Boeddha correct over: onder zijn Japanse tijdgenoten was er zeker niemand die zijn gelijke was. Vervolgens keerde ik richting het land van de grote Sung-dynastie op zoek naar spirituele leraars aan beide zijden van de Ts'ien-t'an rivier in de Chekiang Province en om te leren over onze traditie zoals voorgeschreven in de Vijf Poorten. Uiteindelijk ontmoette ik Meditatiemeester Nyojō op de berg Tendō, en de Grote Kwestie die ik mijn hele leven had proberen te begrijpen, werd met hem opgelost.

Daarna, tijdens het begin van het Chinese Sho-ting tijdperk (1228), keerde ik terug naar mijn geboorteland met de intentie om het Dharma te verspreiden en levende wezens te redden. Het leek alsof ik een zware last op mijn schouders droeg, dus ik besloot om mijn tijd af te wachten totdat ik krachtdadig het verspreiden van 'het laten gaan van de discriminerende geest' kon promoten. Als gevolg hiervan dreef ik toen als een wolk, terwijl ik onderdak zocht zoals drijvend riet dat doet, klaar om te leren van de gewoonten en gebruiken van deze Helderer Van Geest uit het verleden.

Toch viel het me op dat er misschien mensen zijn die, door hun aard, oprecht de Weg willen bestuderen zonder rekening te houden met roem en gewin, en probeerden zij Mindfulness te behandelen als hun belangrijkste doel, maar misschien waren ze jammer genoeg op een dwaalspoor gebracht door een valse leraar, zodat dat het correct begrijpen van de Waarheid onnodig van hen werd weggehouden. Als gevolg daarvan kunnen zij zich vruchteloos hebben laten verdoven met zelfgenoegzaamheid, die te lang is ondergedompeld in de sferen van zelfbedrog. En dus vroeg ik me af hoe het ware zaad van spirituele wijsheid in hen kon ontkiemen en groeien, zodat zij de kans zouden hebben om de waarheid te realiseren. Hoewel ik nog steeds zo'n slechte monnik was in de Weg doordat ik nu was gesteld op het mezelf laten drijven als een wolk en zweven als riet, op welke berg of langs welke rivier zochten ze me? Door

Shobogenzo

here to write down what I saw and learned of the customs and practices in Chinese Zen monasteries, as well as to preserve the Transmission of what my spiritual teacher understood to be the most profound Purpose, and thereby to propagate the true Dharma of Buddhism. I trust that what follows is the genuine inner meaning of this.

As my Master put it, the honored Great Master Shakyamuni, whilst with His assembly on India's Divine Vulture Peak, imparted to Makakashō this Dharma, which Ancestor after Ancestor then correctly Transmitted down to the Venerable Bodhidharma. This Venerable One proceeded on his own to China where he imparted the Dharma to Great Master Eka. This was the first time that the Transmission of the Buddha Dharma had come to the Eastern lands. It ultimately reached the Sixth Chinese Ancestor, Meditation Master Daikan Enō, by being directly Transmitted in this manner. The genuine Dharma of the Buddha then flowed out through the land of the Han, Its main purpose being revealed without entanglement in sectarian or scholastic concerns. In time, the Sixth Ancestor had two spiritual followers: Nangaku Ejō and Seigen Gyōshi. Since they both had the Buddha seal Transmitted to them, they were, alike, spiritual leaders for human and celestial beings. With the spreading out of those two branches, the Five Instructional Gates opened up. These are, namely, the Hōgen, Igyō, Sōtō, Ummon, and Rinzai traditions. In present-day Sung China, only the Rinzai tradition is widespread throughout the country. Even though these five monastic families differ, they are still the One Seal of the Buddha Mind.

Also, ever since the latter part of the Han dynasty (ca. 3rd century), all sorts of instructional books were leaving their mark in China; although they pervaded the whole country, which ones were preferable had not yet been established. After the Ancestral Master Bodhidharma came from the West, he immediately cut off at their roots those tangled vines of verbalized confusion and let the genuine, pure Buddha Dharma spread abroad. I earnestly pray that the same may happen in our country.

As my Master also said, all the Buddhas, as well as all the Ancestors, have kept to the Buddha Dharma as Their dwelling place. One and All have not only sat upright in Their meditative state of delight in the Truth, but They have also put the Precepts into practice, and thus They have taken this combination as the precise and certain way for awakening to the Truth. Those in India and China who have experienced an awakening

mijn gevoelens van medelijden voor deze personen, heb ik het ondernomen om hier op te schrijven wat ik zag en hoorde van de gewoonten en gebruiken in de Chinese Zen kloosters, en om de Transmissie van wat mijn spirituele leraar begreep als het diepgaandste Doel, te bewaren, en daarbij het Ware Dharma van het Boeddhisme te propageren. Ik vertrouw erop dat wat volgt, de echte innerlijke betekenis hiervan is.

Zoals mijn Meester het stelde, de geëerde Grote Meester Shakyamuni, toen Hij met Zijn bijeenkomst op de Indiaase Goddelijke Piek van de Gier was, bracht Makakashō dit Dharma, dewelk van Patriarch tot Patriarch correct overgebracht werd op de eerbiedwaardige Bodhidharma. Deze Eerbiedwaardige ging in zijn eentje naar China, waar hij de Dharma naar Grootmeester Eka bracht. Dit was de eerste keer dat de overdracht van de Boeddhadharma naar de Oostelijke landen was gekomen. Uiteindelijk bereikte het de zesde Chinese Patriarch, Meditatiemeester Daikan Eno, doordat het direct doorgegeven was op deze manier. Het echte Dharma van de Boeddha vloeide uit door het land van de Han, Haar voornaamste doel geopenbaard zonder verstrengeling in sektarische of scholastische moeilijkheden. In die tijd had de Zesde Patriarch twee spirituele volgelingen: Nangaku Ejo en Seigen Gyōshi. Omdat ze allebei het Boeddhazegel verkregen hadden, waren ze, gelijk, spirituele leiders voor menselijke en hemelse wezens. Met de verspreiding van deze twee takken, gingen de Vijf Leerzame Poorten open. Dit zijn namelijk de Hōgen, Igyō, Soto, Ummon en Rinzai tradities. In het huidige Sung China is alleen de Rinzai-traditie wijdverspreid in het hele land. Hoewel deze vijf monastieke families verschillen, zijn ze nog steeds dat ene Zegel van de Boeddhageest.

Evenwel, sinds het laatste deel van de Han-dynastie (ca. 3e eeuw) hadden allerlei educatieve boeken hun sporen nagelaten in China; hoewel ze waren doorgedrongen in het hele land, dewelke te verkiezen waren, was nog niet vastgesteld. Nadat de Patriarch Meester Bodhidharma uit het Westen kwam, sneed hij onmiddellijk hun wortels af, deze verwarde wijnranken van onder woorden gebrachte verwarring, en liet het authentieke, pure Dharma in het buitenland verspreiden. Ik bid oprecht dat hetzelfde kan gebeuren in ons land.

Zoals mijn Meester ook zei, alle Boeddha's, evenals alle Patriarchen, hebben aan het Boeddhadharma gehouden zoals aan Hun woonplaats. Eén en al hebben ze niet alleen recht op gezeten in Hun meditatieve staat van vreugde in de Waarheid, maar Zij hebben ook de Voorschriften voor de praktijk gemaakt, en dus hebben Zij deze combinatie als de precieze en zekere manier voor het ontwaken aan de Waarheid

Shobogenzo

have likewise conformed to this approach. This is based on Master directly passing on to disciple, in private, this wondrous method, and the latter preserving its genuine inner meaning.

When we speak of the correct Transmission in our tradition, the straightforward Buddha Teaching of direct Transmission is 'the best of the best'. From the very moment when a disciple comes to meet face-to-face with the one who is to be his spiritual friend and knowing teacher, there is no need to have the disciple offer incense, make prostrations, chant the names of the Buddhas, do ascetic practices and penances, or recite Scriptures: the Master just has the disciple do pure meditation until he lets his body and mind drop off.

Even though it may be merely for a moment, when someone, whilst sitting upright in meditation, puts the mark of the Buddha seal upon his three types of volitional actions – namely, those of body, speech and thought – the whole physical universe and everything in it becomes and is the Buddha seal; all of space, throughout, becomes and is enlightenment. As a result, all Buddhas, as embodiments of Truth, experience a compounding of Their delight in the Dharma of Their own Original Nature, and the awesome splendor of Their realization of the Way is refreshed for Them. In addition, all sentient beings everywhere throughout the physical universe – and in whichever of the six worlds of existence they may be, including the three lower ones – are, in that instant, bright and pure in body and mind, as they confirm the Foundation of their great liberation and reveal their Original Face. At that moment, all things realize what confirmation of the Truth really is. Everything, all together, employs its body as a Buddha does, quickly leaping in one bound beyond the limits of any 'correct' understanding to sit erect like the Lord Buddha beneath His Bodhi tree. In an instant, everything turns the unparalleled Great Wheel of the Dharma as It opens up and gives expression to the profound Wisdom that is of the Ultimate, of the Uncreated.

Moreover, these equally fully-enlightened Ones turn back to the six worlds of existence in order to personally travel the path of giving help in unseen ways. Consequently, those who sit in meditation will, beyond doubt, drop off body and mind, and cut themselves free from their previous confused and defiling thoughts and opinions in order to personally realize what the innate Dharma of the Buddha is. That is, in each training ground of every Buddha as the embodiment of Truth, the work of

aangenomen. Degenen die in India en China een ontwaken hebben ervaren, zijn in overeenstemming met deze aanpak. Dit is gebaseerd op Meester die direct doorgeeft op leerling, in privé, deze wonderbaarlijke methode, en dit laatste met behoud van de authentieke innerlijke betekenis.

Wanneer we in onze traditie spreken van de juiste Transmissie, is de eenvoudige Boeddha-leer van directe overdracht 'het beste van het beste'. Vanaf het moment dat een leerling een persoonlijke ontmoeting heeft met degene die zijn spirituele vriend en zijn gekende leraar is, is er geen behoefte om de discipel wierook aan te bieden, buigingen te maken, de namen van de Boeddha's, te zingen, ascetische praktijken en boetedoeningen te doen, of geschriften te reciteren: de Meester heeft net de discipel pure meditatie doen beoefenen totdat hij zijn lichaam en geest laat wegvallen.

Ook al is het alleen maar voor een moment, wanneer iemand, als hij rechtop zittend in meditatie, het merkteken van het Boeddhazegel zet op zijn drie soorten wilskrachtige acties, – namelijk die van lichaam, spraak en gedachte – het hele fysieke universum en alles erin wordt en is het Boeddhazegel; alle ruimte, overal, wordt en is verlichting. Als gevolg hiervan, ervaren alle Boeddha's, zoals belichamingen van Waarheid, een samenstelling van hun vreugde in de Dharma van hun eigen originele Natuur, en de ontzagwekkende pracht van de realisatie van de Weg wordt vernieuwd voor hen. Bovendien, alle levende wezens overal in het fysieke universum en in welke van de zes werelden van het bestaan ze ook mogen zijn, met inbegrip van de drie lagere, zijn, op dat moment, helder en zuiver in lichaam en geest, zoals zij het Fundament bevestigen van hun grote bevrijding en hun Oorspronkelijk Gezicht onthullen. Op dat moment realiseren alle dingen zich wat bevestiging van de Waarheid echt is. Alles, iedereen bij elkaar, hanteert zijn lichaam zoals een Boeddha dat doet, snel springend in één sprong voorbij de grenzen van elk 'correct' begrijpen hoe rechtop te zitten zoals de Boeddha onder Zijn Bodhi boom. In een oogwenk, alles draait het ongeëvenaarde grote wiel van het Dharma zoals het zich manifesteert en uitdrukking geeft aan de diepe wijsheid van het Ultieme, van het Ongeschapene.

Bovendien keren deze eveneens volledig-verlichte mensen weer terug naar de zes werelden van het bestaan, met de bedoeling persoonlijk te reizen op het pad van het helpen op ongeziene manieren. Daarom, zij die in meditatie zitten, zullen zonder twijfel, lichaam en geest laten vallen, en zichzelf vrijknippen van hun vorige verwarde en bezoedelde gedachten en meningen om persoonlijk te beseffen wat het aangeboren Dharma van de Boeddha is. Dat wil zeggen, dat in elk leerschool van elke Boeddha

Shobogenzo

Buddhas finds expression and is put into practice down to the smallest detail, as They create for others far and wide the circumstances that help them go beyond the notion of 'being a Buddha', through Their vigorous promotion of the Teaching that one goes on, always becoming Buddha. At this very moment, the lands of the earth with their trees and grasses, as well as the walls and fences with their tiles and stones, are all seen to be performing the work of Buddhas. As a consequence, all who make profitable spiritual use of whatever storms and floods may arise will be receiving guidance and assistance in unseen ways from the profound and inscrutable instructions of Buddhas, and they will give expression to their innate Understanding, which is ever intimate with the Truth. Because persons who accept and make profitable spiritual use of such floods and firestorms all gladly receive from the Buddhas instruction and guidance on their innate Understanding, those who reside with such persons and are spiritually conversant with them, in turn, mutually provide each other with the unbounded, endless virtues of Buddhas and cause the unceasing, wondrous, immeasurable Dharma of Buddhas to roll forth far and wide until It spreads throughout the whole universe, both within and without. However, these persons of whom I speak are not kept in the dark by being wedded to their senses, for they straightaway realize the Truth by not fabricating anything within the hush of their meditation. If, as ordinary people believe, spiritual practice and personal realization are two different sorts of things, then each could be seen and recognized separately from the other. Should someone become all involved with his sensory perceptions and intellectual understanding, he will not be in 'the realm of enlightenment' because the realm of enlightenment is beyond the reach of delusory, discriminatory thinking.

Furthermore, even though, amidst the stillness of meditation, someone experiences – not only subjectively within heart and mind, but also objectively within outer conditions – an 'entering into realization' and a 'going beyond awakening to Truth', because he is in the realm of delight in the Truth, he does not disturb a single dust mote or shatter the aspect of 'oneness with all things'. Simultaneously, the far-reaching works of a Buddha create a Buddha's profound and wondrous instructions and guidance. At no time does the vegetation or the earth from which it springs – which are the very places that this instructional path reaches – cease to send forth great luminosity as they give expression to the profoundly subtle Dharma. Both 'vegetation'

als de belichaming van de Waarheid, het werk van de Boeddha tot uitdrukking komt en in praktijk wordt gebracht tot in het kleinste detail, zoals zij voor anderen tot heinde en verre de omstandigheden creëren om hen te helpen voorbij de notie te gaan van 'een Boeddha zijn', door hun krachtige promotie van het Onderricht dat men, altijd een Boeddha wordt. Op dit moment, worden de landen van de aarde met hun bomen en grassen, evenals de muren en hekken met hun tegels en stenen, allemaal gezien als het werk van Boeddha's. Als gevolg daarvan zullen allen die rendabel spiritueel gebruik maken van welke stormen en overstromingen dan ook, begeleiding en hulp ontvangen op onzichtbare manieren van de diepe en ondoorgrondelijke instructies van Boeddha's, en zullen ze uiting geven aan hun aangeboren Begrijpen, dewelke altijd intiem is met de Waarheid. Omdat personen die ze accepteren en winstgevend spiritueel gebruik maken van dergelijke overstromingen en vuurstormen allemaal graag de instructie van de Boeddha's en begeleiding op hun aangeboren Begrijpen ontvangen, degenen die bij zulke personen verblijven en geestelijk vertrouwd met hen zijn, op hun beurt, voorzien elkaar van de ongebonden, eindeloze deugden van de Boeddha's en veroorzaken het voortrollen wijd en zijd van het onophoudelijke, wonderlijke, onmetelijk Dharma van Boeddha's totdat het zich verspreidt door het hele universum, zowel binnen als buiten. Echter, over wie ik spreek zijn deze personen die niet in het donker gehouden worden door verknocht te zijn aan hun zintuigen, want zij beseffen meteen de Waarheid door niets te fabriceren in de stilte van hun meditatie. Als gewone mensen geloven dat spirituele praktijk en persoonlijke realisatie twee verschillende soorten dingen zijn, dan zou ieder afzonderlijk kunnen worden gezien en herkend los van het andere. Mocht iemand zich geheel inlaten met zijn zintuiglijke waarnemingen en intellectueel begrijpen, zal hij niet in 'het rijk van verlichting' zijn, omdat het rijk van de verlichting buiten het bereik ligt van illusoir, discriminerend denken.

Verder, zelfs al zijn, te midden van de stilte van de meditatie, iemands ervaringen – niet alleen subjectief in hart en geest, maar ook objectief in uiterlijke omstandigheden – een 'binnengaan in de realisatie' en een 'voorbijgaan aan het ontwaken tot Waarheid', omdat hij in het rijk van vreugde in de Waarheid is, verstoort hij geen enkel stofdeeltje of versplintert hij het aspect van 'eenheid met alle dingen'. Tegelijkertijd, de verreikende werken van een Boeddha creëren Boeddha's diepgaande en wonderlijke instructies en begeleiding. Op geen enkel moment is de vegetatie of de aarde waaruit ze voorkomt – die de plaatsen zijn die dit educatief pad bereikt – gestopt met het voortzenden van grote helderheid terwijl ze uitdrukking geven aan het grondig

Shobogenzo

and 'walls' clearly and effectively let the Dharma be known in the world for the sake of all forms of sentient beings, be they of ordinary minds or of awakened ones. All forms of sentient beings, awakened or not, are ever giving expression to It for the sake of 'vegetation' and 'walls'. In the realm where one's own awakening awakens others, from the very moment that you are provided with personal certainty, there is no hanging onto it, and, once your personal certainty begins to function, you must see to it that it never ceases.

This is why even the meditating of just one person at one time harmonizes with, and is at one with, all forms of being, as it tranquilly permeates all times. Thus, within the inexhaustible phenomenal world, across past, present, and future, the meditator does the unending work of instructing and guiding others in the Way of Buddhas. It is the same practice, in no way different for all, just as it is the same realization and personal certifying by all. Not only is it the practice of simply sitting: it is 'striking unbounded space and hearing It reverberate', which is Its continuous, wonderful voice before and after the mallet has struck the bell. But do not limit the matter to this! Everyone has his own Original Face, as well as his own training and practice to do, all of which are beyond the fathoming of human speculations. You must realize that even if all the Buddhas, who are as immeasurable as the sands of the Ganges, were to exercise Their spiritual strengths and attempt to gauge the meditation of a single person by means of Their awakened Buddha Wisdom, They would be unable to reach its boundaries, try as They might to fathom them.

You have now heard just how great and vast the virtues and spiritual merits of this seated meditation are. However, someone who is befuddled by doubts may ask, "Since there are many gates into the Buddha's Teachings, why bother to do just seated meditation?"

subtiele Dharma. Beide 'vegetatie' en 'muren' laten duidelijk en efficiënt het Dharma bekend zijn in de wereld voor het heil van alle vormen van levende wezens, of ze nu van de gewone geesten of ontwaakten zijn. Alle vormen van levende wezens, ontwaakt of niet, geven altijd uitdrukking aan Het voor het heil van 'vegetatie' en 'muren'. In het rijk waar het ontwaken van de éne anderen doet ontwaken, vanaf dat moment dat je voorzien bent van persoonlijke zekerheid, is er geen hang meer naar dit, en, eens je persoonlijke zekerheid begint te functioneren, moet je ervoor zorgen dat het nooit ophoudt.

Dit is de reden waarom zelfs het mediteren van slechts één persoon tegelijk in harmonie is met, en één is met alle vormen van het zijn, terwijl het rustig alle tijden doordringt. Aldus, binnen de onuitputtelijke fenomenale wereld, over verleden, heden en toekomst, doet de mediterende het eindeloze werk van instrueren en begeleiden van anderen in de Weg van Boeddha. Het is dezelfde praktijk, op geen enkele manier anders voor iedereen, net zoals het dezelfde realisatie en **persoonlijk gecertificeerd** is voor iedereen. Niet alleen is het de praktijk van gewoon zitten: het is 'opvallend onbegrensde ruimte en het Het horen resoneren', die Haar continue, prachtige stem voor en nadat de hamer de bel heeft geslagen. Maar beperk de zaak niet tot dit! Iedereen heeft zijn eigen Originele Gezicht, evenals zijn eigen opleiding en praktijk te doen, die zich allemaal voorbij het doorgronden van de menselijke speculaties bevinden. Je moet beseffen dat zelfs als alle Boeddha's, die net zo onmetelijk zijn als het zand van de Ganges, hun spirituele krachten zouden uitoefenen en proberen te peilen naar de meditatie van een persoon door middel van hun ontwaakte Boeddhawijsheid, Zij niet in staat zouden zijn om Hun grenzen te bereiken, alsof Ze hen zouden kunnen doorgronden.

Je hebt nu gehoord hoe groot en uitgestrekt de deugden en spirituele verdiensten van deze zittende meditatie zijn. Echter, iemand die beneveld is door twijfel zou kunnen vragen: "Aangezien er vele poorten zijn tot Boeddha's Leer, waarom de moeite doen om gewoon zittende meditatie te doen?"

Shobogenzo

I would point out in response, "Because it is the proper and most straightforward entryway into what the Buddha taught."

He may then ask, "Why is this the one and only proper and straightforward entryway?"

I would then point out, "Undoubtedly, the Venerable Great Master Shakyamuni Transmitted it directly as the most excellent method for realizing the Way, and Those who embody the Truth in the three temporal worlds, alike, have realized, do realize, and will realize the Way by doing seated meditation. Therefore, They pass it on generation after generation as the proper and most straightforward gate to the Dharma. Not only that, the Indian and Chinese Ancestors all realized the Way by doing seated meditation, which is why I have now indicated it to be the proper gate for those in both human and celestial worlds."

He may then ask, "Since this depends on someone's receiving the correct Transmission, or on his inquiring into the evidence left by the Ancestors, truly these are beyond the reach of ordinary people like me. However, reading Scriptures and reciting the names of the Buddhas, by themselves, can certainly be the cause for one's spiritually awakening. I fail to see the point in merely sitting idly and doing nothing, so how can such a method be relied on for achieving a spiritual awakening?"

I would point out, "That you should now regard the deep meditative state of all the Buddhas and the peerless Great Dharma to be a pointless 'sitting idly and doing nothing' makes you one who is slandering the Greater Course. Your delusion is as profound as one who says, 'There is no water,' whilst he is sinking down in a vast sea. Thankfully, all the Buddhas are already sitting sedately in the meditative state that is the consummate delight in the Truth. Is this not creating vast spiritual merits? Alas, your Eye is not yet open and your mind is still in a stupor, as though you were drunk.

"True, the realm of Buddhas is marvelous and beyond the power of the intellect to comprehend, to say nothing of what one who is lacking in faith and scant in spiritual understanding can grasp! Only the one whose readiness for genuine faith is great is able to easily enter the Way. He whose faith is nil, even though he is given teaching, finds it hard to accept. On the Divine Vulture Peak, there were those whom Shakyamuni said might depart if they so wished whilst He was giving voice to the

Ik zou als antwoord geven: "Omdat het de juiste en meest eenvoudige toegangspoort is tot wat de Boeddha onderrichtte."

Hij zou dan kunnen vragen: "Waarom is dit de enige juiste en duidelijke toegangspoort?"

Ik zou dan verduidelijken: "Ongetwijfeld, de eerbiedwaardige Grote Meester Shakyamuni Gaf Het direct Door als de meest uitstekende methode voor het realiseren van de Weg, en Degenen die de Waarheid belichamen in de drie tijdelijke werelden, analoog, hebben gerealiseerd, realiseren, en zullen de Weg realiseren door het doen van zittende meditatie. Daarom geven Ze Het van generatie na generatie door als de juiste en meest directe poort naar het Dharma. Niet alleen dat, de Indische en Chinese Patriarchen hebben de Weg al gerealiseerd door het doen van zittende meditatie, dat is de reden waarom ik het nu heb aangegeven als de juiste poort voor degenen in zowel menselijke als hemelse werelden. "

Hij zou dan kunnen vragen: "Aangezien dit afhankelijk is van iemands ontvangen van de juiste Transmissie, of van onderzoek te doen naar het achtergelaten bewijs door de Patriarchen, ligt dit buiten het bereik van gewone mensen zoals ik. Echter, het lezen van Geschriften en het reciteren van de namen van de Boeddha's, op zichzelf, kan zeker de oorzaak zijn van iemands spiritueel ontwaken. Ik zie er het nut niet van in in slechts werkeloos zitten en niets te doen, dus hoe kan een dergelijke methode worden gebruikt voor het bereiken van een spiritueel ontwaken?"

Ik zou erop wijzen, "Dat je nu de diepe meditatieve staat van alle boeddha's en het weergalozes Grote Dharma ziet als een zinloze 'werkeloos zitten en niets doen', maakt je tot iemand die de Grotere Zaak lastert. Uw waan is zo sterk als iemand die zegt: 'Er is geen water,' terwijl hij aan het zinken is in een uitgestrekte zee. Gelukkig zijn alle Boeddha's al bedaard aan het zitten in de meditatieve staat die de volmaakte vreugde in de Waarheid is. Is dit niet het creëren van grote spirituele verdiensten? Helaas, je Oog is nog niet open en je geest is nog steeds in een roes, alsof je dronken zou zijn.

"Toegegeven, het rijk van de Boeddha's is prachtig en buiten de macht van het verstand om te begrijpen, om niets van iemand te zeggen die het ontbreekt aan geloof en weinig in spiritueel begrip kan vatten! Alleen degene wiens bereidheid tot het echte geloof groot is, is in staat om eenvoudig de Weg in te gaan. Hij wiens geloof nihil is, ook al is hem het onderricht gegeven, vindt het moeilijk om dat te accepteren. Op de Goddelijke Piek van de Gier, waren er mensen aan wie Shakyamuni zei dat ze

Shobogenzo

Dharma. Broadly speaking, if genuine faith arises in your heart, you will need to train and practice, as well as seek out a Master to study with. Otherwise, this faith of yours will fade away before long and, sad to say, the Dharma from the past will cease to enrich you.

“Furthermore, I am not certain whether you really know what the virtue is in performing such services as reciting Scriptures and chanting the names of the Buddhas. Merely to move your tongue about and let your voice roll forth, thinking that this will have the merit and virtue of the work of a Buddha, is utterly pitiful. Compared to a Buddha’s Dharma, it is far afield and will take you ever farther in the wrong direction.

“In addition, ‘to open a Scriptural text’ means that you clarify for yourself what the Buddha taught as the principles for training and practice in both the ‘sudden approach’ and the ‘gradual approach’. When you do your training and practice as He taught, without doubt it will help you realize spiritual certainty. Compared with the merit of actually realizing enlightenment now, expending mental effort in pondering upon matters is nothing. Foolishly using your mouth to repeatedly chant something thousands upon thousands of times in an attempt to arrive at the Way of Buddhas is like believing you can reach the south by driving your cart northward. It is also like someone trying to put a square peg in a round hole. Someone who reads passages in religious works while remaining in the dark about the path of spiritual training is someone who would pay a visit to a doctor and leave behind what the doctor has prescribed. What is to be gained from that? Keeping sound flowing incessantly from the mouth is like the springtime day-and-night croaking of a frog in a rice paddy: ultimately, this too produces no benefit. How much more does this apply to those who are deeply committed to their delusions and go wandering off after fame and gain. Such things are difficult to abandon since the inclination of such persons towards success and greed goes deep indeed! Since people of this sort existed in the past, it is certainly likely that they exist in the world today, so very sad to say!

“What you must grasp is that when a trainee who has committed both heart and mind to personally confirming the Truth is in accord with a Master in our tradition—that is, with one who has realized the Way and is clear-minded—on how to practice, and has

mochten vertrekken als zij dat wensten, terwijl Hij stem gaf aan het Dharma. In het algemeen, als het echte geloof ontstaat in je hart, zal je het nodig hebt om te trainen en te oefenen, evenals op zoek te gaan naar een Meester om met te studeren. Anders, zal dit geloof van jou weldra verdwijnen en, triest om te zeggen, de Dharma uit het verleden zal ophouden je te verrijken.

Verder ben ik niet zeker of je echt weet wat de deugd is in het uitvoeren van dergelijke diensten zoals het reciteren van Geschriften en het zingen van de namen van de Boeddha's. Alleen al je tong bewegen en laat uw stem voortrollen, denkend dat dit de verdienste en deugd van het werk van een Boeddha zal hebben, is volstrekt zielig. Vergeleken met een Dharma van een Boeddha, is het ver weg en zal het je steeds verder wegleiden in de verkeerde richting.

“Bovendien, 'een tekst uit de Geschriften openen' betekent dat je verduidelijkt voor jezelf wat de Boeddha onderwees als de principes voor training en praktijk in zowel de 'plotselinge aanpak' als de 'geleidelijke aanpak'. Wanneer je je training en praktijk doet zoals Hij onderwees, zal het je zonder twijfel helpen om spirituele zekerheid te realiseren. Vergeleken met de verdienste van het daadwerkelijk realiseren van verlichting nu, is het besteden van mentale inspanning in het nadenken over zaken niets. Dwaas je mond gebruiken om herhaaldelijk duizenden na duizenden keren iets te zingen in een poging om aan te komen aan de Weg van de Boeddha's, is als geloven dat je het zuiden kan bereiken door je kar noordwaarts te rijden. Het is ook zoals iemand die een vierkante pen in een rond gat probeert te steken. Iemand die passages leest in religieuze werken terwijl hij nog in het duister blijft over het pad van spirituele training is iemand die een bezoek zou brengen aan een dokter en achterlaat wat de dokter heeft voorgeschreven. Wat valt er hierbij te winnen? Het onophoudelijk geluid laten stromen uit de mond is als het lente dag-en-nacht gekwaak van een kikker in een rijstveld: uiteindelijk levert ook dit geen voordeel op. Hoeveel te meer geldt dit dan voor hen die diep zijn toegewijd aan hun wanen en gaan dwalen naar roem en gewin. Zulke dingen zijn moeilijk te verlaten, omdat de hang van deze personen naar succes en hebzucht inderdaad diep gaat! Omdat dit soort mensen bestonden in het verleden, is het zeker waarschijnlijk dat ze bestaan in de wereld van vandaag, zo triest om te zeggen!

“Wat je moet begrijpen is dat wanneer een leerling die zowel hart en geest heeft geëngageerd om persoonlijk de Waarheid te bevestigen, in overeenstemming met een Meester in onze traditie – dat wil zeggen, met iemand die de Weg heeft gerealiseerd en

Shobogenzo

received Transmission of the wonderful Dharma of the Seven Buddhas, the true meaning and purpose of this Dharma comes forth and will be preserved. This is beyond what Scriptural scholars who study only the words know about. So, quit your doubts and delusions, and do your utmost to practice the Way by doing seated meditation in accordance with a genuine Master's instructions, so that you may realize for yourself the meditative state of all the Buddhas, which is Their delight in the Truth."

He may then ask, "Both the Tendai tradition, which is based on the *Lotus Scripture*, and the Kegon tradition, which is based on the *Avatamsaka Scripture*, as they have been transmitted to our country, are considered to be the fundamental traditions in Mahayana Buddhism, to say nothing of traditions such as that of Shingon, which was personally transmitted to Kongosatta by the Tathagata Vairochana and has been passed generation after generation from Master to disciple in an orderly manner. The main thrust of what these traditions talk about is that 'Our very mind is Buddha' and that 'This mind of ours creates Buddhahood', and they set forth the correct perception of the Five Dhyāni Buddhas, which is realized in a single sitting without spending many eons in training. Surely, these should be considered the most sublime of the Buddha's Teachings. So, what is so superior about the training and practice which you are going on about, that you disregard those Teachings in pursuit of your own method alone?"

I would point out, "You should understand that within the Buddha's family there is no arguing over 'superior' or 'inferior' Teachings, and no singling out of some Dharma as being more shallow or profound. You should simply try to recognize the genuine from the false in training and practice. Some, attracted by a natural setting of mountains and water with its plants and flowers, have flowed from there into the Way of Buddhas. Others, whilst gathering up in their hands the soil with its sand and pebbles, have preserved the Buddha seal. How much more are the myriad images which fill the universe surpassed by the far-reaching words of a Buddha – which are all the more rich! – and the turning of the Great Wheel of the Dharma is contained within each single dust mote. This is why a phrase like 'Your very mind is Buddha Itself' is as the moon within water, and why the import of 'Sitting in meditation is itself becoming Buddha' is as a reflection in a mirror. Do not get tangled up or taken in by a clever use of words. In order that you may now push on in your training to realize enlightenment

helder van geest is - over hoe te oefenen, en de Overdracht van het prachtige Dharma van de zeven Boeddha's heeft ontvangen, dan komen de ware betekenis en het doel van deze Dharma naar voren en zal het worden bewaard. Dit gaat verder dan wat Schriftgeleerden die enkel de woorden bestuderen, erover weten. Dus, stop met je twijfels en wanen, en doe je uiterste best om de Weg te oefenen door het doen van zittende meditatie in overeenstemming met de instructies van een echte Meester, zodat je zelf de meditatieve staat van alle boeddha's mag realiseren, die Hun vreugde in de waarheid is."

Hij zou dan kunnen vragen: "Zowel de Tendai traditie, die gebaseerd is op de *Lotus Soetra*, en de Kegon traditie, die gebaseerd is op de *Avatamsaka Soetra*, zoals zij hebben doorgegeven voor ons land, worden beschouwd als de fundamentele tradities in het Mahayana Boeddhisme, om maar niets te zeggen van tradities, zoals die van de Shingon, die persoonlijk aan Kongosatta werd doorgegeven door de Tathagata Vairochana en is doorgegeven van generatie op generatie van meester op leerling op een ordelijke manier. De hoofdlijnen van waar deze tradities over praten is dat 'Onze eigen geest is Boeddha' en dat 'Onze eigen geest creëert Boeddhenschap', en ze zet de juiste perceptie van de vijf Dhyani Boeddha's uiteen, die wordt gerealiseerd in een enkele zitting zonder vele eeuwen van training. Zeker, deze moeten worden beschouwd als het meest verheven van de Boeddha's Leer. Dus, wat is er zo superieur aan de training en de praktijk waar U over doorgaat, dat je die Leringen negeert in de uitoefening van uw eigen methode alleen?"

Ik zou er dan op wijzen, "Je moet begrijpen dat er binnen de Boeddha's familie geen ruzie is over 'superieure' of 'minderwaardige' Leringen, en er geen vermelding is van een Dharma dat meer oppervlakkig of diepgaand is. Je moet gewoon proberen om de echte van de valse te herkennen in opleiding en praktijk. Sommigen, aangetrokken door een natuurlijke omgeving van bergen en water met zijn planten en bloemen, zijn vandaar in de Weg van de Boeddha's gestroomd. Anderen, terwijl ze in hun handen de grond met zijn zand en kiezels aan het verzamelen waren, hebben het Boeddhazegel bewaard. Hoeveel meer zijn de talloze beelden die het universum overtroffen door de verregaande woorden van een Boeddha – die zijn des te rijk! – en het draaien van het Grote Wiel van het Dharma is opgenomen in elk afzonderlijk stofdeeltje. Dit is de reden waarom een zin als 'Uw eigen geest is Boeddha Zelf' is als de maan in het water, en waarom de invoer van 'Zittend in meditatie is zelf een Boeddha worden' is als een reflectie in een spiegel. Raak niet verstrikt of ingenomen door een slim gebruik van

Shobogenzo

in an instant, I show you the marvelous path which the Buddhas and Ancestors have directly Transmitted, and I do this that you may become a genuine follower of the Way.

“Furthermore, the Transmitting of the Buddha Dharma must be done by a Master of our tradition whose personal awakening has been certified. Scholars who go about counting up words are not adequate to serve as teachers and guides: they would be like the blind trying to lead the blind. All who are now within our tradition’s Gate, where the proper Transmission of the Buddhas and Ancestors is done, esteem and revere the expert guide whose realization of the Way has been attested to, and place their trust in him as an upholder of the Buddha Dharma. Because of this, when non-human beings – both visible and invisible – come to him to take refuge, or when arhats, though already enjoying the fruits of realizing enlightenment, come to ask him about the Dharma, this Master never fails to give them a helping hand in clarifying what lies at the bottom of their hearts. As this is something unheard of in the gateways offered by other religions, disciples of the Buddha should just study the Buddha Dharma.

“Also, you should keep in mind that even though, from the first, we are in no way lacking in unsurpassed enlightenment and ever have it available to us for our delight and use, we cannot believe this, and so we become habituated to needlessly giving rise to discriminatory thoughts and personal opinions, chasing after these as if they were something real and, stumbling, we sadly fall off the Great Path. By our relying on these thoughts and opinions, many and varied are the illusory ‘flowers in the sky’ that we create. Do not immerse yourself in or get stuck on pondering over the twelvefold stages of Dependent Origination or the twenty-five types of existence within the worlds of desire, form, and beyond form, or speculating on the Three Vehicles or the Five Vehicles, or on whether Buddha has existence or not. By following thoughts and opinions like these, you will be unable to consider the correct pathway for training in and practicing the Buddha Dharma. Even so, when, at this very moment, in compliance with the Buddha seal, you let go of everything and earnestly sit in meditation, you will go beyond the boundaries set by any concern that you may have had over being deluded or enlightened. Uninvolved with whether the path is mundane or sanctified, you will at once be strolling about in realms beyond ordinary thinking, as

woorden. Opdat je nu je training kan doorduwen om verlichting te realiseren in een oogwenk, laat ik je het prachtige pad dat de Boeddha's en voorouders rechtstreeks hebben doorgegeven, en ik doe dit opdat je een echte volgeling van de Weg kan worden.

"Bovendien, het doorgeven van het Boeddhadharma moet worden gedaan door een Meester van onze traditie wiens persoonlijke ontwaken is gecertificeerd. Geleerden die gaan over het tellen van woorden zijn niet toereikend om te dienen als leraren en gidsen: ze zouden zijn als de blinden die proberen om de blinden te leiden. Allen die zich nu binnen de Poort van onze traditie bevinden, waar de juiste Overdracht van de Boeddha's en Patriarch is gebeurd, achten en vereren de deskundige gids wiens realisatie van de Weg werd aangetoond, geven hun vertrouwen in hem als handhaver van het Boeddhadharma. Vanwege dit, als niet-menselijke wezens – zowel zichtbaar als onzichtbaar – tot hem komen om toevlucht te nemen, of wanneer arhats, hoewel al genietend van de vruchten van het realiseren van de verlichting, komen om hem te vragen naar het Dharma, dan faalt deze Meester nooit in het hen geven van een helpende hand bij de verduidelijking van wat er ligt op de bodem van hun hart. Omdat dit iets ongehoord is in de poorten aangeboden door andere religies, moeten discipelen van de Boeddha gewoon het Boeddhadharma bestuderen.

"Ook moet je in gedachten houden dat ook al vanaf de eerste keer we op geen enkele manier ontbreken in onovertroffen verlichting en het altijd beschikbaar hebben voor onze vreugde en het gebruik, kunnen we dit niet geloven, en dus worden we het gewend om onnodig aanleiding te geven tot discriminerende gedachten en persoonlijke meningen, jagend achter deze alsof ze iets echt zijn en, struikelend, vallen we helaas buiten de Grote Weg. Door ons te vertrouwen op deze gedachten en meningen, zijn de illusoire 'bloemen in de hemel' die we creëren talrijk en gevarieerd. Dompel jezelf niet onder of kom niet vast te zitten op het nadenken over de twaalfvoudige stadia van Afhankelijke Oorsprong of de vijftientig soorten van bestaan in de wereld van het verlangen, de vorm, en boven de vorm, of het speculeren op de Drie Voertuigen of de Vijf Voertuigen, of op of Boeddha heeft bestaan of niet. Door het volgen van gedachten en meningen als deze, zal je niet in staat zijn om het juiste pad voor de training in overweging te nemen en het beoefenen van het Boeddhadharma. Toch, wanneer, op dit moment, met inachtneming van het Boeddhazegel, je alles loslaat en ernstig in meditatie zit, zal je voorbij gaan aan de grenzen van elk probleem dat je kan hebben gehad over misleid of verlicht zijn.

Shobogenzo

you delight in the Great Enlightenment. How can those who are caught in the nets and snares of words possibly be equal to such a one as this?"

He may then ask, "Among the three traditional ways of spiritual learning, there is the study of meditative concentration, and among the six bodhisattvic practices, there is the perfecting of meditation. Because both of these have been studied by all bodhisattvas from the moment their hearts first opened to a desire to realize enlightenment, they have been part of training and practice for everyone, bright or dull, without exception. This seated meditation that you are now talking about can possibly be included as one form of them, but what leads you to contend that all the genuine Teachings of the Tathagata are brought together within it?"

I would point out, "This question of yours has come about because this peerless Great Teaching of the Tathagata, which is the Treasure House of the Eye of the True Teaching on the One Great Matter for which we train, has been given the name of 'the Zen School'.⁸ However, you must realize that this name first arose in China and then spread eastwards; it was unknown in India. It began while Great Master Bodhidharma was spending nine years 'facing the wall' at Shōrin-ji Temple on Mount Sūzan. Neither monks nor laity had yet learned of the Buddha's True Dharma, so they called him the Brahman who makes seated meditation (*zazen*) his main focus. Later, all his descendants over the generations continually devoted themselves to seated meditation. Lay people, baffled when they saw this, did not understand what was actually going on, and spoke of it in general as 'the Zazen (Seated Meditation) School'. Nowadays, the *za* is dropped, and it is referred to simply as 'the Zen School'. But its heart and spirit is made clear through the vast sayings of the Ancestors. It is not something to be compared or grouped with the contemplative concentration or the meditation alluded to in the Six Bodhisattva Practices or the Three Ways of Learning.

"That this Buddha Dharma has been authentically Transmitted from Master to disciple has not been a secret to any generation. Long ago, at the assembly on the Divine Vulture Peak, it was only to the Venerable Makakashō that the Tathagata entrusted this Dharma – which is the Treasure House of the Eye of the True Teaching and the Wondrous Heart of Nirvana – as His peerless Great Teaching. As this ceremony was

Onbetrokken met de vraag of het pad alledaags of geheiligd is, zal je ogenblikkelijk slenteren in gebieden buiten het gewone denken, zoals je vreugde in de Grote Verlichting. Hoe kunnen degenen die gevangen zitten in de netten en strikken van woorden gelijk zijn aan zo iemand als dit?"

Hij zou dan kunnen vragen: "Van de drie traditionele manieren van spiritueel leren, is er de studie van meditatieve concentratie, en tussen de zes bodhisattvische praktijken, is er de vervolmaking van meditatie. Omdat beide zijn bestudeerd door alle bodhisattva's vanaf het moment dat hun hart voor het eerst opende naar een verlangen om verlichting te realiseren, hebben ze deel uitgemaakt van de opleiding en de praktijk voor iedereen, helder of dof, zonder uitzondering. Deze zittende meditatie waar je het nu over hebt kan eventueel worden opgenomen als een vorm van hen, maar wat leidt u ertoe te beweren dat de volledige authentieke Leer van de Tathagata erin is samengebracht?"

Ik zou dan uitleggen: "Deze vraag van jou is ontstaan doordat dit weergalozes Grote Onderricht van de Tathagata, dewelke is de Schatkamer van het Oog van de Ware Leer van de Ene Grote Zaak waarvoor we trainen, de naam 'de Zen School' heeft gekregen. Je moet echter beseffen dat deze naam ontstond in China en dan naar het oosten is verspreid; Hij was niet bekend in India. Het begon terwijl Grote Meester Bodhidharma negen jaar besteedde aan 'het zitten tegenover de muur' in de Shōrin-ji Tempel op de berg Suzan. Noch monniken noch leken hadden al geleerd over de Boeddha's Echte Dharma, zodat ze hem de Brahmaan die zittende meditatie (*zazen*) tot zijn belangrijkste focus maakte noemden. Later hebben al zijn nakomelingen over de generaties heen zich voortdurend gewijd aan de zittende meditatie. Leken, verbijsterd toen ze dit zagen, begrepen niet wat er eigenlijk aan de hand was, en spraken in het algemeen van 'de Zazen (zitmeditatie) School'. Maar zijn hart en geest worden duidelijk gemaakt door de uitgestrekte uitspraken van de Patriarchen. Het is niet iets dat vergeleken of gegroepeerd kan worden met de contemplatieve concentratie of meditatie waarop gezinspeeld wordt in de Zes Bodhisattvische Praktijken of de Drie Manieren van Leren.

"Dat dit Boeddhadharma authentiek is overgeleverd van meester op leerling, is geen geheim voor geen enkele generatie. Lang geleden, bij de vergadering op de Goddelijke Piek van de Gier, het was slechts aan de Eerwaarde Makakashō dat de Tathagata deze Dharma heeft toevertrouwd – dewelke de Schatkamer is van het Oog van de Ware Leer en het Wonderlijke Hart van Nirvana – als Zijn Weergalozes Grote

Shobogenzo

personally witnessed by the host of celestial beings who are at present residing in heavenly worlds, it is not something that one need mistrust. Since Buddha Dharma, in general, is something that the host of celestial beings ever and ever looks after and protects, the merit of their actions has still not died away. Beyond doubt, you should recognize that this practice is the complete and whole Way of the Buddha Dharma: there is nothing to compare it to.”

He may then ask, “Of the four manners of bodily carriage in the Buddha’s family – namely, standing, walking, sitting, and reclining – why is it that you lay the full burden of practice merely on sitting, and talk of attaining certainty and entering Buddhahood by promoting meditative contemplation?”

I would point out, “The ways in which all the Buddhas from the ages past, one after the other, trained and practiced, and by which They arrived at certainty and entered Buddhahood, are impossible to know in full detail. If you are asking what the authority for this is, you should understand that what Those in the family of Buddhas made use of is the authority. You need not seek for an authority beyond this. To put it simply, in praise of the practice, Ancestors and Masters have said that seated meditation is the gateway to ease and joy. From this we can surmise that, among the four manners of bodily carriage, it is the easiest and most joyful. And even further, it has not been the way of practice for just one or two Buddhas: this has been the way for all Buddhas and all Ancestors.”

He may then ask, “Granted that someone who has not yet clearly understood what Buddha Dharma is may possibly secure certainty by diligently doing seated meditation. But what about those who are already clear as to what the Buddha’s True Teaching is? What could they possibly expect from doing seated meditation?”

I would point out, “Since it is said that we should not discuss our dreams in front of those who are befuddled, or uselessly put oars into the hands of a woodcutter, I am disinclined to answer your question directly. Still there is some teaching that I can give you.

“Now then, to think that practice and realization are separate from each other is a non-

Leer. Aangezien deze ceremonie persoonlijk werd bijgewoond door de gastheer van de hemelse wezens die op dit moment woonachtig zijn in hemelse werelden, is het niet iets dat men moet wantrouwen. Aangezien het Boeddhadharma in het algemeen iets is dat de gastheer van hemelse wezens eeuwig verzorgt en beschermt, is de verdienste van hun acties nog niet weggestorven. Zonder twijfel moet je erkennen dat deze praktijk de complete en Volledige Weg van het Boeddhadharma: er is niets dat je hiermee kan vergelijken.”

Hij zou dan kunnen vragen: “Van de vier manieren van lichamelijk vervoer in de Boeddha's familie, namelijk, staan, lopen, zitten, en liggen – waarom legt U dan de volledige last van de praktijk alleen maar op zitten, en spreekt U over het bereiken van zekerheid en het ingaan van Boeddhachap door het bevorderen van meditatieve contemplatie?”

Ik zou dan uitleggen: “De manieren waarop alle boeddha's van de afgelopen eeuwen, de een na de ander, opgeleid en geoefend, en hoe zij zekerheid bereikten en het Boeddhachap binnengingen, zijn onmogelijk te kennen tot in het kleinste detail. Als je vraagt wat de autoriteit hiervoor is, moet je begrijpen dat waar diegenen in de familie van Boeddha's gebruik van maakten, is de autoriteit. Je hoeft niet te zoeken naar een verdere autoriteit. Om het eenvoudig te zeggen, ter ere van de praktijk, Patriarchen en meesters hebben gezegd dat zittende meditatie de poort is naar gemak en vreugde. Hieruit kunnen we aannemen dat, van de vier manieren van lichamelijke vervoer, het de gemakkelijkste en meest vreugdevolle is. En verder, het is niet de weg van de praktijk geweest voor slechts een of twee Boeddha's: dit is de weg geweest van alle Boeddha's en alle Patriarchen ”.

Hij zou dan kunnen vragen: “Toegegeven dat iemand die nog niet geheel duidelijk begrepen heeft wat Boeddhadharma is, kan mogelijks zekerheid veilig stellen door het ijverig doen van zitmeditatie. Maar hoe zit het met degenen die al duidelijk weten wat de ware leer van de Boeddha is? Wat kunnen zij eventueel verwachten van het doen van zittende meditatie?”

Ik zou er dan op wijzen: “Aangezien er gezegd wordt dat we onze dromen niet moeten bespreken met diegenen die verward zijn, of we nutteloos roeispanten in de handen van een houthakker moeten geven, ben ik niet geneigd om uw vraag direct te beantwoorden. Toch is er nog onderricht dat ik je kan geven.

“Nu dan, denken dat de praktijk en realisatie gescheiden zijn van elkaar is een niet-

Shobogenzo

Buddhist view, or a misunderstanding of the Way. In Buddhism, practice and realization are completely one and the same. Because it is a practice based on being spiritually awake at this very moment, the diligent training which springs forth from our initial resolve to seek the Way is, in itself, the whole of one's innate certainty. For this reason, we teach that you should not hold in mind any expectation of being enlightened as something outside of, or apart from, practice, since this practice directly points you towards your own original, innate certainty.

“Since this certainty is a spiritually awakened one that already exists within the practice, your certainty will know no limits: since the practice already exists within spiritually awakened certainty, your practice will know no beginning. This is why the Tathagata Shakyamuni and the Venerable Makakashō were both governed by Their practice, which was based on being spiritually awake. Great Master Bodhidharma and the exalted Ancestor Daikan Enō, likewise, were ‘hauled and tumbled about’ by their practice based on being spiritually awake. Such are the signs of one who resides in, and keeps to, the Buddha Dharma.

“A practice that is not separate from being spiritually awake already exists. It is our good fortune to have had this wondrous practice Transmitted to us individually, and to diligently pursue it with the attitude of mind which first awakened in us the desire to seek the Truth is, in itself, to arrive at that original, spiritually awakened state which is our innate, ‘uncreated’ Foundation. Be aware that the Buddhas and Ancestors repeatedly taught that we must not be slack in our training and practice, so that we do not stain or tarnish our innate enlightenment, which is inseparable from our practice. If you let go of any thought of ‘I am doing a marvelous practice,’ your innate enlightenment will fill your hands to overflowing. If you purge yourself of any thought of ‘being enlightened’, this wondrous practice will operate throughout your whole being.

“Further, when I was in the land of the great Sung dynasty, what I saw with my own eyes, in all the Zen monasteries everywhere, was a Meditation Hall with anywhere from five or six hundred to one or two thousand monks peacefully continuing to do seated meditation day and night. When I asked those Masters of our tradition — namely, those who had had the Buddha Mind seal Transmitted to them and were serving as Abbots of these monasteries — what Buddhism is in sum and substance, I

Boeddhistische visie, of een verkeerd begrip van de Weg. In het Boeddhisme zijn praktijk en realisatie volledig één-en-hetzelfde. Want het is een praktijk gebaseerd op geestelijk wakker zijn op dit moment, de ijverige opleiding die weer voortkomt uit ons oorspronkelijke voornemen om te zoeken naar de Weg is, op zichzelf, het geheel van iemands aangeboren zekerheid. Om deze reden, leren we dat je in het achterhoofd geen enkele verwachting moet houden als is verlicht worden iets dat buiten of los van de praktijk staat, aangezien deze praktijk direct wijst naar je eigen originele, aangeboren zekerheid.”

“Aangezien deze zekerheid een spiritueel ontwaakte is die al binnen de praktijk bestaat, zal je zekerheid geen grenzen kennen: omdat de praktijk al binnen de spiritueel ontwaakte zekerheid bestaat, zal uw praktijk geen begin kennen. Dat is de reden waarom de Tathagata Shakyamuni en de Eerbiedwaardige Makakasho beiden beheerst werden door hun praktijk, die gebaseerd was op spiritueel wakker zijn. Grootmeester Bodhidharma en ook de Verheven Patriarch Daikan Eno, werden 'getrokken en tuimelden over' van hun praktijk op basis van geestelijk wakker zijn. Dat zijn de kenmerken van iemand die verblijft in, en houdt aan het Boeddhadharma.”

“Een praktijk die niet los staat van geestelijk wakker zijn, bestaat al. Het is ons geluk dat deze wonderbaarlijke praktijk tot ons individueel is Overgedragen, en ijverig voortgezet wordt met de geesteshouding die voor het eerst de wens in ons heeft gewekt om de waarheid te zoeken is, op zichzelf, om te komen tot die origineel, geestelijk ontwaakte staat die onze aangeboren, 'ongeschapen' Fundering is. Wees je ervan bewust dat de Boeddha's en Patriarchen herhaaldelijk geleerd hebben dat we niet slap moeten zijn in onze opleiding en praktijk, zodat we onze aangeboren verlichting, die onafscheidelijk is met onze praktijk, niet bevleken of bezoedelen. Als je de gedachte van 'Ik ben bezig met een prachtige praktijk', laat gaan, zal je aangeboren verlichting je handen laten overspoelen. Als je jezelf zuivert van elke gedachte van 'verlicht zijn', zal deze wonderbaarlijke praktijk opereren in je hele wezen.

“Verder, toen ik in het land van de grote Sung-dynastie was, wat ik zag met mijn eigen ogen, in alle Zen kloosters overal, was een Meditatiehall met overal vijf- of zeshonderd tot één- of tweeduizend monniken die vreedzaam zitmeditatie dag en nacht bleven doen. Toen ik die Meesters van onze traditie – namelijk degenen die het Boeddhageest-Zegel Overgedragen hadden gekregen en dienden als Abten van deze kloosters – vroeg wat het Boeddhisme is in som en substantie, werd ik geïnstrueerd

Shobogenzo

was instructed that it was the principle that 'Training and being spiritually awake are not two separate things.' Therefore, not only for the sake of those trainees within the gates of our temple, but also for those who, distinguished by their seeking for the Dharma, yearn for the Truth within the Buddha's Teachings, I have followed the path of the skillful teachers of our tradition. And in accordance with what these Buddhas and Ancestors have taught, I have put forth that one must diligently practice the Way by doing seated meditation. I have done so without distinguishing between those with the attitudes of a novice or of a senior, and without concerning myself with whether those being instructed are ordinary people or saintly ones.

"Surely you have heard what Masters have said: 'It is not that practice and enlightenment do not exist. It is just that they cannot be taken hold of and defiled,' and 'The one who clearly sees what the Way is, is the one who practices the Way.' Understand that you must do your training and practice amidst the realizing of the Way."

He may then ask, "What about those Japanese teachers of earlier generations who spread Scriptural teachings throughout our country? At the time when they crossed over to China during the T'ang dynasty and brought the Dharma back with them, why did they ignore this principle of seated meditation and just pass on Scriptural teachings?"

I would point out, "The reason why those human teachers of the past did not pass on this Teaching was that the time was not yet ripe for It."

He may then ask, "Did the teachers of those earlier times understand this Dharma?"

I would point out, "Had they understood It, they would have communicated It."

He may then respond, "There are some who say:

Do not grieve over birth and death, since there is an extremely quick method for freeing yourself from them, namely, by understanding the principle that it is the innate nature of one's mind to be ever-abiding, to persist without change. This means that, because this physical body has been born, it will inevitably come to perish, but even so, this innate nature of the mind will

dat het principe dat 'Training en geestelijk wakker geen twee verschillende dingen zijn'. Daarom is het niet alleen in het belang van die volgelingen binnen de poorten van onze tempel, maar ook voor degenen die zich van elkaar onderscheiden door hun zoeken naar het Dharma, verlangen naar de Waarheid binnen de Boeddha's leer, heb ik het pad van de bekwame leraren van onze traditie gevolgd. En in overeenstemming met wat deze Boeddha's en Patriarchen hebben onderricht, heb ik naar voren gebracht dat men ijverig de Weg moet beoefenen door het doen van zittende meditatie. Ik heb dat gedaan zonder onderscheid te maken tussen degenen met de houding van een beginner of van een senior, en zonder mezelf te bekommeren om de vraag of diegenen die geïnstrueerd zijn, gewone mensen of heiligen zijn.

"Je hebt zeker gehoord wat de Meesters hebben gezegd: 'Het is niet dat praktijk en verlichting niet bestaan. Het is gewoon dat ze niet kunnen worden gegrepen en verontreinigd, 'en' Degene die duidelijk ziet wat de Weg is, is degene die de Weg beoefent. 'Begrijp dat je je training en de praktijk moet doen te midden van het realiseren van de Weg'".

Hij zou dan kunnen vragen: "Hoe zit het met die Japanse leraren van vroegere generaties die Schriftelijke Leringen in ons land verspreidden? Op het moment dat ze overstaken naar China tijdens de Tang-dynastie en het Dharma mee terugbrachten, waarom hebben ze dit principe van zittende meditatie genegeerd en gaven ze alleen de Schriftelijke Leringen door?"

Ik zou er dan op wijzen: "De reden waarom die menselijke leraren uit het verleden er niet in geslaagd zijn deze Leer door te geven was dat de tijd er nog niet rijp voor was."

Hij zou dan kunnen vragen: "Hadden de leraren van deze vroegere tijden dit Dharma begrepen?"

Ik zou dan uitleggen: "Als ze Het hadden begrepen, zouden ze Het gecommuniceerd hebben."

Hij zou dan kunnen antwoorden: "Er zijn mensen die zeggen:

Treur niet over geboorte en dood, want er is een zeer snelle methode om je ervan te bevrijden, namelijk, door het principe te begrijpen dat het de aangeboren aard van iemands geest is dat hij altijd blijft, voortdurend zonder verandering. Dit betekent dat, omdat dit fysieke lichaam geboren is, zal het onvermijdelijk komen te vergaan, maar toch zal deze aangeboren

Shobogenzo

never perish. When someone fully comprehends that the innate nature of his mind - which is never swept away by birth and death - is in his body, he sees it to be his true and genuine nature. Thus, his body is but a temporary form, being born here and dying there, ever subject to change, whilst his mind is ever-abiding, so there is no reason to expect it to vary over past, present, and future. To understand the matter in this way is what is meant by being free from birth and death. For the one who understands this principle, his future births and deaths will come to an end, so that when his body expires, he will enter the ocean of real existence. When he flows into this ocean of being, he will undoubtedly possess wonderful virtues, just as all the Buddhas and Tathagatas have done. Even though he may realize this in his present life, he will not be exactly the same as those Holy Ones, since he has a bodily existence which was brought about through deluded actions in past lives. The person who does not yet understand this principle will be ever spun about through successive births and deaths. Therefore, we should just make haste and fully comprehend the principle of the innate nature of the mind being ever-abiding and persisting without change. To pass one's life just sitting around idly, what can be gained by that?

Such a statement as this truly corresponds to the Way of all the Buddhas and all the Ancestors, don't you think?"

I would point out, "The view that you have just expressed is in no way Buddhism, but rather the non-Buddhist view of the Shrenikans. This erroneous view of theirs may be stated as follows:

In our bodies there is a soul-like intelligence. When this intelligence, or intellect, encounters conditions, it makes distinctions between good and bad as well as discriminating right from wrong. It is conscious of what is painful or itches from desire, and is awake to what is hard to bear or easy. All such responses are within the capacity of this intelligence. However, when this body of ours perishes, this soul-like nature sloughs it off and is reborn somewhere else. As a result, even though it appears to perish in the here and now, it will have its rebirth in another place, never perishing, but always abiding unchanged.

aard van de geest nooit vergaan. Wanneer iemand volledig begrijpt dat de aangeboren aard van zijn geest – die nooit weg wordt geveegd door geboorte en dood - in zijn lichaam is, ziet hij het als zijn ware en echte natuur. Dus, zijn lichaam is maar een tijdelijke vorm, die hier geboren wordt en daar sterft, steeds aan verandering onderhevig, terwijl zijn geest altijd blijvend is, dus is er geen reden om te verwachten dat het varieert in verleden, heden en toekomst. Voor degene die dit principe begrijpt, zullen zijn toekomstige geboorten en overlijden tot een einde komen, zodat wanneer zijn lichaam verloopt, hij de oceaan van het werkelijke bestaan zal ingaan. Wanneer hij in deze oceaan van het zijn stroomt, zal hij ongetwijfeld prachtige deugden bezitten, net zoals alle Boeddha's en Tathāgatas hebben gedaan. Hoewel hij dit kan realiseren in zijn huidige leven, zal hij niet precies dezelfde zijn als die Heiligen, want heeft hij een lichamelijk bestaan dat werd teweeggebracht door misleidende acties in vorige levens. De persoon die dit principe nog niet begrijpt zal altijd worden aaneen gesponnen door middel van opeenvolgende geboorten en overlijdens. Daarom moeten we gewoon haast maken en volledig het principe begrijpen dat de aangeboren aard van de geest immer blijvende en aanhoudend is zonder verandering. Om je leven alleen maar wat werkloos zittend door te brengen, wat kan daardoor verkregen worden?

Een dergelijke verklaring als deze correspondeert waarachtig met de Weg van alle Boeddha's en alle Patriarchen, vindt U niet?"

Ik zou dan uitleggen: "De opvatting die je zojuist hebt geuit is op geen enkele wijze het Boeddhisme, maar de niet-Boeddhistische visie van de Shrenikans. Hun foutieve opvatting kan als volgt worden weergegeven:

In ons lichaam is er een ziel-achtige intelligentie. Wanneer deze intelligentie, of intellect, voorwaarden tegenkomt, maakt het onderscheid tussen goed en slecht, en zo ook discrimineert het tussen goed en kwaad. Het is zich bewust van wat pijnlijk is of jeukt van verlangen, en is zich bewust van wat moeilijk te dragen of makkelijk is. Al deze reacties liggen in het vermogen van deze intelligentie. Echter, wanneer dit lichaam van ons vergaat, zwermt dit ziel-achtige karakter uit en wordt het ergens anders herboren. Als gevolg hiervan, ook al lijkt het te vergaan in het hier en nu, het zal haar wedergeboorte hebben op een andere plaats, nooit vergaan,

Shobogenzo

“So this erroneous view goes. Be that as it may, your modeling yourself upon this view and regarding it as the Buddha’s Teaching is more foolish than clutching onto a roof tile or a pebble in the belief that it is gold or some precious jewel. The shameful of such befuddled ignorance and delusion beggars comparison. National Teacher Echū in Great Sung China has strongly warned us about such a view. For you to now equate the wondrous Dharma of all the Buddhas with the mistaken notion that your mind will abide whilst your physical features perish, and to imagine that the very thing which gives rise to the cause of birth and death has freed you from birth and death—is this not being foolish? And how deeply pitiable! Be aware that this is the mistaken view of one who is outside the Way, and do not lend an ear to it.

“Because I now feel even greater pity for you, I cannot leave the matter here, but will try to rescue you from your erroneous view. You should understand that, in Buddhism, we have always spoken not only of body and mind as being inseparable, but also of the nature of something and the form it takes as not being two different things. As this Teaching was likewise well known in both India and China, we dare not deviate from It. Even more, in Buddhist instruction that speaks of what is persistent, all things are said to have persistence without their ever being separated into categories of ‘body’ and ‘mind’. In instruction that talks about cessation, all things are said to be subject to cessation without differentiating whether they are of some particular nature or have some particular form. So why do you risk contradicting the correct principle by saying that the body ceases whilst the mind permanently abides? Not only that, you must fully understand that ‘birth and death’ is nirvana: there has never been any talk of a nirvana outside of birth and death. Moreover, even though you may erroneously reckon that there is a Buddha Wisdom that is separate from birth and death because you have worked it out that the mind permanently abides apart from the body, this ‘mind’ of yours – which understands, and works matters out, and perceives things, and knows what they are – is still something that arises and disappears, and is in no way ‘ever-abiding’. Surely, this ‘mind’ of yours is something completely transitory!

“You will see, if you give it a taste, that the principle of the oneness of body and mind is something constantly being talked about in Buddhism. So, how does the mind, on its

maar altijd ongewijzigd blijven.

Zo gaat deze foutieve opvatting. Hoe het ook zij, het afspiegelen van jezelf op deze visie en ze beschouwen als de Boeddha's Leer is dwazer dan vasthouden aan een dakpan of een steentje in de overtuiging dat het goud of een kostbaar juweel is. De schaamteloosheid van dergelijke benevelde onwetendheid en begoocheling smeekt om vergelijking. Nationale Leraar Echū in het Grote Sung China heeft ons sterk gewaarschuwd voor een dergelijke visie. Aan jou nu om het wonderbaarlijke Dharma van alle Boeddha's te vergelijken met het verkeerde idee dat je geest zal blijven terwijl je fysieke eigenschappen verloren gaan, en je voor te stellen dat juist datgene dat aanleiding geeft tot de oorzaak van geboorte en dood je heeft bevrijd van geboorte en dood – is dat niet dwaas? En hoe diep beklagenswaardig! Wees je ervan bewust dat dit de verkeerde kijk van iemand buiten de Weg is, en geef er geen gehoor aan.

"Omdat ik nu nog meer medelijden met je heb, kan ik de zaak hier niet bij laten, maar zal ik proberen om je te redden van je foutieve opvatting. Je moet begrijpen dat, in het Boeddhisme, we niet alleen altijd gesproken hebben van lichaam en geest als zijnde onafscheidelijk, maar ook van de aard van iets en de vorm waarin dit gebeurt als zijnde twee verschillende dingen. Aangezien dit Onderricht ook in zowel India als China goed bekend was, durven we er niet van afwijken. Sterker nog, in de Boeddhistische instructie die spreekt over wat blijvend is, worden alle dingen waarvan gezegd wordt dat ze blijvend zijn, nooit onderverdeeld in categorieën van 'lichaam' en 'geest'. In de instructie die spreekt over stopzetting, wordt gezegd dat alle dingen onderworpen zijn aan beëindiging, zonder onderscheid te maken of ze van een bepaalde aard zijn of een bijzondere vorm hebben. Dus waarom riskeer je het correcte principe tegen te spreken door te zeggen dat het lichaam sterft, terwijl de geest permanent blijft? Niet alleen dat, je moet volledig begrijpen dat "geboorte en dood" nirvana zijn: er is nooit enige sprake geweest van een nirvana buiten geboorte en dood. Bovendien, zelfs al zou je ten onrechte denken dat er een Boeddhawijheid bestaat die gescheiden is van geboorte en dood, omdat je hebt uitgewerkt dat de geest permanent los blijft van het lichaam, is deze 'geest' van jou – die begrijpt, en zaken uitwerkt, en dingen ziet, en weet wat ze zijn – nog steeds iets dat ontstaat en verdwijnt, en is hij op geen enkele wijze 'steeds blijvende'. Zeker, deze 'geest' van jou is iets heel vergankelijk!

"Je zult zien, als je het even probeert, dat het beginsel van de eenheid van lichaam en geest iets is waar voortdurend wordt over gesproken in het Boeddhisme. Dus, hoe kan

Shobogenzo

own, apart from the body, keep from arising and disappearing as this body of yours arises and perishes? Furthermore, were they inseparable at one time and not inseparable at another, then what the Buddha said would, naturally, be false and deceiving.

"In addition, should you suddenly get the notion that eradicating birth and death is what the Dharma is really about, it would lead you to sully the Precept against despising the Buddha Dharma. Do watch out for this!

"You must also understand that what is spoken of in the Buddha's Teachings as 'the Gate to the Teaching on the vast characteristics common to the nature of all minds' takes in the whole universe, without dividing it into innate natures and their forms or ever referring to things as 'coming into existence' or 'perishing'. Nothing, up to and including realizing enlightenment and nirvana, is excluded from the innate nature of your mind. Each and every thing throughout the whole of the universe is simply 'the One Mind' from which nothing whatsoever is excluded. All Gates to the Teaching are equally of this One Mind. To assert that there are no differences whatsoever is the way the Buddhist family understands the nature of Mind. So, within this one all-inclusive Dharma, how can you separate body from mind or split 'birth and death' off from 'nirvana'? You are already a disciple of the Buddha, so do not give ear to the clatter of a lunatic's tongue as he utters views that are off the True Track."

He may then ask, "Do those who devotedly do seated meditation have to stringently observe the Precepts and monastic rules?"

I would point out, "Keeping to the Precepts and leading a pure life are standard customs in the Zen tradition and are the habitual conduct of the Buddhas and Ancestors. However, for those who have not yet formally taken the Precepts, or who have broken them, we cannot say that their seated meditation is without value or merit."

He may then ask, "Surely, someone who is endeavoring to do seated meditation can also do practices like the Shingon mantra chanting or like the Tendai form of introspection, wherein you try to stop thinking evil thoughts and contemplate what Truth is. Right?"

I would point out, "When I was in China, I asked Masters of our tradition about the genuine keys to successful training. None of them said that they had heard of any of

de geest, op zichzelf, los van het lichaam, zichzelf weghouden van het verschijnen en vergaan als dit lichaam van jou verschijnt en vergaat? Bovendien waren ze onafscheidelijk de éne keer en niet onafscheidelijk met elkaar verbonden een andere keer, dan zou wat de Boeddha zei, natuurlijk, vals en misleidend zijn.

"Daarenboven, als je plotseling het idee zou krijgen dat het uitroeien van geboorte en dood dat is waar het Dharma echt over gaat, zou het je leiden tot bezoedeling van het Voorschrift tegen het verachten van het Boeddhadharma. Pas hier wel voor op!

"Je moet ook begrijpen dat waar over wordt gesproken in de Leringen van de Boeddha's als 'de Poort naar het Onderricht over de enorme kenmerken die gemeenschappelijk zijn voor de natuur van alle geesten', het hele universum inneemt, zonder te delen in aangeboren aard en hun vormen of ooit te verwijzen naar dingen als 'ontstaan' of 'vergaan'. Niets, tot en met het realiseren van verlichting en nirvana, is uitgesloten van de aangeboren aard van je geest. Elk en ieder ding in heel het universum is gewoon 'de Ene Geest' waar helemaal niets is uitgesloten. Alle Poorten naar het Onderricht zijn hetzelfde als deze Ene Geest. Beweren dat er geen enkel verschil is, is de manier waarop de Boeddhistische familie de aard begrijpt van de Geest. Dus, in dit allesomvattende Dharma, hoe kun je lichaam van geest scheiden of 'geboorte en dood' afsplitsen van 'nirvana'? Je bent al een discipel van de Boeddha, dus geef geen gehoor aan het gekletter van de tong van een gek als hij zich uitspreekt over standpunten die naast het Ware Spoor liggen."

Hij zou dan kunnen vragen: "Hebben zij die toegewijd zitmeditatie doen, zich strikt te houden aan de Voorschriften en monastieke regels?"

Ik zou dan uitleggen: "Zich houden aan de leefregels en het leiden van een zuiver leven zijn standaardgebruiken in de Zentraditie en zijn het gewone gedrag van de Boeddha's en Patriarchen. Echter, voor diegenen die nog niet formeel de Voorschriften hebben aangenomen, of degenen die ze hebben geschonden, kunnen we niet zeggen dat hun zittende meditatie zonder waarde of verdienste is."

Hij zou dan kunnen vragen: "Zeker, kan iemand die tracht zitmeditatie te doen ook praktijken doen zoals de Shingonmantra zingen of zoals de Tendai vorm van introspectie, waarin je probeert te stoppen met slechte gedachten te bedenken en na te denken over wat Waarheid is. Correct?"

Ik zou dan uitleggen: "Toen ik in China was, heb ik Meesters van onze traditie gevraagd naar de authentieke sleutels tot een succesvolle training. Geen van hen zei

Shobogenzo

our Ancestors to whom the Buddha seal had been properly Transmitted - either in India and China, now or in the past - ever having done practices such as those two. Truly, if you do not make the One Matter for which you train the thing that you focus on, you will never make it to the Unique Wisdom.”

He may then ask, “Can this practice be done by men and women in lay life, or is it only suitable for monks?”

I would point out, “The Ancestors have said in their Teaching, ‘When it comes to realizing the Buddha Dharma, make no distinction between male and female, or between the exalted and the lowly.’”

He may then ask, “By leaving home life behind, monks are quickly separated from all their various ties so that they have no impediments to diligently practicing seated meditation. But how can those of us involved in the daily pressures of lay life turn to doing training and practice so that we may realize the Way of the Buddhas, which is unconcerned with worldly affairs?”

I would point out, “The Buddhas and Ancestors, out of Their overflowing sympathy, have opened the great, wide Gates of Their compassion. They have done this so that They might help all sentient beings realize the Truth and enter the Way. Who amongst those in the worlds of either the mundane or the saintly could possibly be excluded from entering? Because of this, should you seek examples from the past up to the present, authenticated instances of it are many indeed.

“For instance, the T’ang Chinese emperors T’ai-tsung and Shun-tsung were deeply involved with myriad matters of state, yet by diligently practicing seated meditation, they succeeded in traversing the Great Way of the Buddhas and Ancestors. The ministers Li and Fang, while councilors, served as right-hand men to their emperor, yet by diligently doing their seated meditation, they also realized the Truth and entered the Great Way of the Buddhas and Ancestors. It simply depends on whether you have the determination or not: it has nothing to do with being a householder or a monk. In addition, those who can deeply discern the difference between what is excellent and what is mediocre will naturally give rise to faith and trust. How much more evident it is that those who regard worldly affairs as an impediment to the Buddha Dharma are

dat ze van één van onze Patriarchen aan wie het Boeddhazegel correct was Overgedragen, hadden gehoord - hetzij in India en China, nu of in het verleden – die ooit praktijken zoals die twee hebben gedaan. Echt, als je niet van de Ene Zaak waarvoor je traint het ding maakt waar je je op focust, zul je nooit de Unieke Wijsheid bereiken.”

Hij zou dan kunnen vragen: “Kan deze praktijk gedaan worden door mannen en vrouwen in het lekenleven, of is het enkel geschikt voor monniken?”

Ik zou dan uitleggen: “De Patriarchen hebben gezegd in hun Onderricht: ‘Wanneer het gaat over het realiseren van het Boeddhadharma, maak geen onderscheid tussen mannen en vrouwen, of tussen de verhevene en de nederige.’”

Hij zou dan kunnen vragen: “Bij het achterlaten van het thuisleven, zijn monniken snel gescheiden van al hun verschillende banden, zodat ze geen belemmeringen hebben om ijverig zitmeditatie te beoefenen. Maar hoe kunnen degenen onder ons die betrokken zijn bij de dagelijkse druk van het lekenleven oefenen en de praktijk doen zodat we de weg van de Boeddha, die niet bekommerd is om wereldse zaken, kunnen realiseren?”

Ik zou er dan op wijzen: “De Boeddha's en Patriarchen, vanuit hun overvolle sympathie, hebben de grote, brede Poorten van Hun mededogen geopend. Zij hebben dit gedaan zodat ze alle levende wezens zouden kunnen helpen bij het realiseren van de Waarheid en het ingaan van de Weg. Wie onder hen in de werelden van zowel het alledaagse als het heilige, zou kunnen uitgesloten worden om binnen te gaan? Omwille daarvan moet je voorbeelden zoeken uit het verleden tot het heden, want er zijn inderdaad veel geauthentificeerde voorbeelden.”

“Bijvoorbeeld, de T'ang-Chinese keizers T'ai-Tsung en Shun-Tsung waren nauw betrokken bij talloze zaken van de staat, maar door het ijverig beoefenen van zitmeditatie, slaagden zij erin de Grote Weg van de Boeddha's en Patriarchen te doorkruisen. De ministers Li en Fang, terwijl zij dienden als raadsleden, als rechterhanden van hun keizer, doordat zij ijverig hun zittende meditatie deden, realiseerden ze ook de Waarheid en gingen de Grote Weg van de Boeddha's en Patriarchen binnen. Het hangt gewoon af van de vraag of je de wil hebt of niet: het heeft niets te maken of je een gezinshoofd of een monnik bent. Bovendien zullen degenen die diep kunnen onderscheiden wat het verschil is tussen wat uitstekend en wat middelmatig is, op natuurlijke wijze aanleiding geven tot geloof en vertrouwen.

Shobogenzo

only inferring that Buddha Dharma does not exist within the mundane world, and they do so because they have not yet recognized that, within Buddha Dharma, there are no 'worldly ways'.

"More recently, there was a minister in Great Sung China named Councilor Feng. He was a high official who was extremely mature in the Way of the Ancestors. Later, he composed a poem about himself:

*When free from official duties,
I am fond of doing my meditation.
Rarely do I ever lie down
or go sleep in my bed.
Though I bear the semblance
of a minister of state,
The old Buddhist monk' is what they call me
from sea to sea.*

This poem is saying that, even though he had a position that left him little free time from his duties, his determination towards the path of the Buddhas was so deep that he realized the Way. With him in mind, we should reflect upon ourselves and see how our present condition looks in the mirror of his former times. In Great Sung China, I never heard it said that present-day rulers and their ministers, gentry and commoners, men and women, had not fixed their hearts on the Way of the Ancestors. Both those in the military and those in civil service were intent on seeking training in meditation and studying the Way. Among those who were intent, many undoubtedly illumined That which is the Foundation of their hearts and minds. This should let you know that worldly duties do not, in and of themselves, impede the Buddha Dharma.

"If the authentic Buddha Dharma spreads throughout a country, all the Buddhas and all the celestial beings will continually offer Their protection and, as a result, the ruler will transform his nation into a peaceful one. Since it is the wise and saintly who bring about peacefulness, the Buddha Dharma becomes ever stronger.

"Furthermore, when the Venerable Shakyamuni was in the world, even those who were perverse in their actions or twisted in their views found the Way. In the

Hoeveel duidelijker is het dat degenen die wereldse zaken beschouwen als een belemmering voor het Boeddhadharma, alleen concluderen dat het Boeddhadharma niet bestaat binnen de alledaagse wereld, en ze doen dat omdat ze nog niet hebben erkend er binnen het Boeddhadharma geen 'wereldse manieren' zijn.

Meer recent was er een minister in Groot-Sung China die Wethouder Feng heette. Hij was een hoge ambtenaar die uiterst volwassen was in de Weg van de Patriarchen. Later schreef hij een gedicht over zichzelf:

*Wanneer ik vrij ben van officiële taken,
ben ik verheugd om mijn meditatie te doen
Zelden lig ik ooit neer
of ga ik slapen in mijn bed
Hoewel ik de schijn draag
van een minister van staat,
'de oude Boeddhistische monnik' is hoe ze me noemen
van zee tot zee.*

Dit gedicht zegt dat, ook al had hij een positie die hem vanuit zijn functie weinig vrije tijd gunde, zijn vastberadenheid naar het pad van de Boeddha was zo diep dat hij de Weg realiseerde. Met hem in gedachten, moeten we nadenken over onszelf en zien hoe onze huidige toestand er uit ziet in de spiegel van zijn vroegere tijden. In het Grote Sung China, heb ik nooit horen zeggen dat de huidige machthebbers en hun ministers, adel en burgers, mannen en vrouwen, hun hart niet gefixeerd hadden op de Weg van de Patriarchen. Zowel degenen in het leger als degenen in de civiele dienst waren op zoek naar opleiding in meditatie en het bestuderen van de Weg. Onder degenen die de intentie hadden, verlichtten velen ongetwijfeld Datgene wat de Fundering is van hun harten en geesten. Dit moet je er aan herinneren dat wereldse plichten, in en van zichzelf, het Boeddhadharma niet belemmeren.

"Als het authentieke Boeddhadharma zich verspreidt over een land, zullen alle Boeddha's en alle hemelse wezens voortdurend hun bescherming bieden en, als gevolg daarvan, zal de heerser zijn land omvormen tot een vreedzame natie. Aangezien het de wijze en heilige zijn die vrede brengen, wordt het Boeddhadharma steeds sterker.

"Bovendien, toen de Eerwaarde Shakyamuni op de wereld was, vonden zelfs degenen wiens acties pervers waren of verdraaid in hun opvattingen, de Weg. Op de

Shobogenzo

assemblies of Ancestors and Masters, both the 'young hunters' and the 'old woodcutters' alike experienced a spiritual awakening. So it is certainly possible for people other than these! Simply seek out the instructive path of a genuine Master."

He may then ask, "If I decide to do this practice, can I realize the Truth even in this present-day world, which is in the final, degenerate stage of the Buddha's Teachings?"

I would point out, "Although those who devote themselves to the study of Scriptures make a big thing out of various terms and aspects, in the genuine Teachings of the Greater Course no distinction is made about a true, a superficial, or a final period of the Dharma, and it is said that everyone will realize the Way if they do the training. Not only that, with this Genuine Dharma that is directly Transmitted, once you have entered the practice and left your 'self' behind, you will likewise enjoy making use of the wondrous treasures within yourself. Whether or not someone has personally realized the Truth is something that those who have done the training will naturally know, just as those who drink water discern whether it is cool or warm."

He may then ask, "There are some who say that, according to the Buddha Dharma, if I fully comprehend the import of 'Our very mind is Buddha,' then, even though I do not chant the Scriptures or physically put the Buddha's Way into practice, I do not lack for Buddha Dharma. Simply knowing that the Buddha Dharma has always existed within me is what the whole of realizing the Way comes down to. Apart from this, there is no need to turn to others to seek anything. So why should I become all involved in diligently practicing seated meditation?"

I would point out, "This statement of yours is hopelessly unreliable. If the matter were as you have put it, then anyone with a conscious mind could explain the principle of the Buddha Dharma without having to realize anything.

"You must understand that Buddha Dharma is to be investigated without holding onto any notion of 'self' or 'other'. If knowing that 'You yourself are Buddha' were what realization of the Way is, the Venerable Shakyamuni, in the long past, would not have gone to all the trouble He did to try and help others realize the Way.

vergaderingen van de Patriarchen en Meesters, ervaren zowel de 'jonge jagers' als de 'oude houthakkers' een spiritueel ontwaken. Het is dus zeker mogelijk voor andere dan deze mensen! Ga gewoon op zoek naar het leerzame pad van een echte meester."

Hij zou dan kunnen vragen: "Als ik besluit om deze praktijk te doen, kan ik dan zelfs in deze huidige wereld de Waarheid realiseren, die in de finale, gedegeneerde fase van de Boeddha's Leer zit?"

Ik zou dan uitleggen: "Hoewel degenen die zich wijden aan de studie van de Geschriften een punt maken van verschillende termen en aspecten, in de echte Leer van de Grotere Opleiding wordt geen onderscheid gemaakt tussen een echte, een oppervlakkige, of een laatste periode van het Dharma, en wordt gezegd dat iedereen de Weg zal realiseren als ze de training doen. Niet alleen dat, met dit authentieke Dharma dat rechtstreeks wordt uitgezonden, eenmaal je de praktijk hebt ingevuld en je hebt je 'zelf' losgelaten, zal je eveneens genieten van het gebruiken van de wonderlijke schatten in jezelf. Of iemand persoonlijk de Waarheid heeft gerealiseerd, is iets dat degenen die de training hebben gedaan op natuurlijke wijze weten, net als degenen die water drinken onderscheiden of het koud of warm is."

Hij zou dan kunnen vragen: "Er zijn mensen die zeggen dat, volgens het Boeddhadharma, als ik volledig de implementatie begrijp van 'Onze eigen geest is Boeddha', dan, hoewel ik de Geschriften niet zing of fysiek de Weg van de Boeddha in de praktijk breng, dat ik het Boeddhadharma niet tekort doe. Gewoon weten dat het Boeddhadharma altijd in mij heeft bestaan, is waar het geheel van het realiseren van de Weg op neer komt. Daarnaast is er geen behoefte om je tot anderen te wenden om iets te zoeken. Dus waarom zou ik volledig betrokkenen raken in het ijverig beoefenen van zittende meditatie?"

Ik wil er dan op wijzen, "Deze uitspraak van jou is hopeloos onbetrouwbaar. Indien de zaak was zoals je het hebt gezegd, dan kan iedereen met een bewuste geest het principe van het Boeddhadharma verklaren zonder iets te hoeven realiseren."

"Je moet begrijpen dat het Boeddhadharma moet worden onderzocht, zonder vast te houden aan elke notie van 'zelf' of 'andere'. Als de wetenschap dat 'U bent zelf Boeddha' de realisatie van de Weg is, dan zou de eerbiedwaardige Shakyamuni, in het verre verleden, niet alle moeite gedaan hebben die hij deed om anderen proberen te helpen bij het realiseren van de Weg."

Shobogenzo

“Let me take a moment to substantiate this with a wonderful case concerning an ancient one of great virtue:

Long ago, there was a monk in Meditation Master Hōgen’s monastic community named Gensoku who was a subordinate under the Temple’s administrative director. Master Hōgen asked him, “Director Gensoku, how long have you been in our community?”

Gensoku replied, “Why, I’ve been in the community for three years now.”

The Master asked, “As you are still a junior monk, why have you never asked me about the Buddha Dharma?”

Gensoku replied, “I will not lie to Your Reverence. Previously, when I was with Meditation Master Seihō, I fully reached the place of joyful ease in the Buddha Dharma.”

The Master said, “And what was said that gained you entry to this place?”

Gensoku said, “I once asked Seihō what the True Self of a novice is, and Seihō replied, ‘Here comes the Hearth God looking for fire.’”

Hōgen responded, “Nicely put. But I’m afraid you may not have understood it.”

Gensoku said, “A Hearth God is associated with fire, so I understand it to mean that, just as fire is being used to seek for fire, so the True Self is what is used to seek for the True Self.”

The Master said, “Just as I suspected! You have not understood. If this is what the Buddha Dharma was like, it is unlikely that It would have continued on, being Transmitted down to the present day.”

Gensoku was so distressed at this that he left the monastery. While on the road, he thought to himself, “In this country, the Master is known as a fine and learned monastic teacher and as a great spiritual leader and guide for five hundred monks. Since he has chided me for having gone wrong, he must undoubtedly have a point.” So, he returned to his Master, respectfully

"Laat me even de tijd om dit te onderbouwen met een prachtige zaak met betrekking tot een oude man van grote deugd:

Lang geleden was er een monnik in Meditatiemeester Hōgen's klooster-gemeenschap die Gensoku heette, en die een ondergeschikte was onder de administratieve directeur van de Tempel. Meester Hōgen vroeg hem: "Directeur Gensoku, hoe lang ben je al in onze gemeenschap?"

Gensoku antwoordde: "Wel, ik ben nu al drie jaar in de gemeenschap."

De Meester vroeg: "Als je nog steeds een ondergeschikte monnik bent, waarom heb je me nog nooit over het Boeddhadharma gevraagd?"

Gensoku antwoordde: "Ik zal niet tegen U liegen, Eerwaarde. Vroeger, toen ik bij Meditatiemeester Seihō was, heb ik volledig de plaats van vrolijk gemak in het Boeddhadharma bereikt."

De Meester zei: "En wat werd er gezegd opdat je toegang verkreeg tot deze plek?"

Gensoku zei: "Ik vroeg eens aan Seihō wat het Ware Zelf van een beginner is, en Seihō antwoordde: 'Hier komt de God van de Haard op zoek naar vuur.'"

Hōgen antwoordde: "Mooi gezegd. Maar ik ben bang dat je het misschien niet hebt begrepen."

Gensoku zei: "Een God van de Haard wordt geassocieerd met vuur, dus ik begrijp dat het betekent dat, net zoals vuur wordt gebruikt om te zoeken naar het vuur, zodat het Ware Zelf is wat wordt gebruikt om te zoeken naar het Ware Zelf."

De Meester zei: "Net zoals ik al vermoedde! Je hebt het niet begrepen. Als dit het Boeddhadharma zou zijn, is het onwaarschijnlijk dat het zou zijn voortgegaan, en Overgedragen tot op de huidige dag."

Gensoku was hierover zo bedroefd, dat hij het klooster verliet. Terwijl hij onderweg was, dacht hij bij zichzelf: "In dit land is de Meester bekend als een fijne en geleerde monastieke leraar en als een grote geestelijke leider en gids voor vijfhonderd monniken. Aangezien hij mij heeft berispt voor het feit dat ik ben misgegaan, moet hij ongetwijfeld een punt hebben." Dus keerde

Shobogenzo

bowed in apology, and said, “What is the True Self of a novice?”

The Master replied, “Here comes the Hearth God looking for The Fire.” Upon hearing these words, Gensoku awoke fully to the Buddha Dharma.

“It is quite clear from this that an intellectual understanding of ‘One’s very Self is Buddha’ is insufficient grounds for saying that you have understood the Buddha Dharma. If an intellectual understanding of ‘One’s very Self is Buddha’ were what Buddha Dharma is, the Master, based on what had previously been said, would not have had to offer guidance or admonish his disciple in the manner that he did. From the moment you meet a good spiritual friend, undoubtedly you should straightaway inquire into the procedures and principles of training and practice, as well as unswervingly do your utmost to practice seated meditation and keep to the Way, without ever letting your mind be content with any partial understanding. The wonderful technique of the Buddha Dharma will then not prove fruitless.”

He may then ask, “I have heard that in India and China in the present day, as well as in the past, there have been those who have awakened to the Way by hearing the sound of bamboo being struck, and others who, upon seeing the color of a flower, have clarified what their mind is, to say nothing of Great Master Shakyamuni who realized the Way upon seeing the morning star, or the Venerable Ananda who, upon the occasion of the debater’s flagpole toppling, became clear as to what Dharma is. In addition, from the time of the Sixth Chinese Ancestor on, there have been many within the five families of our tradition who have clarified what the foundation of mind is through encountering a single word or half a verse of Scripture. Surely, not all these were people who were always diligently practicing the Way by just doing seated meditation, were they?”

I would point out, “What you need to know is that neither of those particular persons - the one who, upon seeing a color, clarified what Mind is and the one who was awakened to the Way by a resonating sound - spent time in speculation and critical assessment whilst diligently practicing the Way, nor did they create a second ‘person’ - be it a ‘self’ or an ‘other’ - while they were directly engaged in that practice.”

He may then ask, “People in India and China have always been basically honest and

hij terug naar zijn Meester, boog eerbiedig in verontschuldiging, en zei: "Wat is het Ware Zelf van een beginner?"

De Meester antwoordde: "Hier komt de God van de Haard op zoek naar Het Vuur." Bij het horen van deze woorden, ontwaakte Gensoku volledig in het Boeddhadharma.

"Het is vrij duidelijk dat een intellectueel begrip van 'Ons eigen Zelf is Boeddha', onvoldoende grond is om te zeggen dat je het Boeddhadharma hebt begrepen. Als een intellectueel begrip van 'Ons eigen Zelf is Boeddha' het Boeddhadharma zou zijn, dan zou de Meester, op basis van wat eerder is gezegd, het niet nodig gehad hebben om leiding aan te bieden of zijn leerling te berispen op de manier die hij deed. Vanaf het moment dat je een goede spirituele vriend ontmoet, moet je zonder twijfel zelf meteen informeren naar de procedures en beginselen van opleiding en praktijk, evenals onwankelbaar je uiterste best doen om zittende meditatie te beoefenen en je te houden aan de Weg, zonder ooit je geest tevreden te laten zijn met een gedeeltelijke begrip. De prachtige techniek van het Boeddhadharma zal dan niet vruchteloos blijken."

Hij zou dan kunnen vragen: "Ik heb gehoord dat in India en China in het heden, evenals in het verleden, er mensen zijn geweest die ontwaakt zijn in de Weg door het horen van het geluid van bamboe dat wordt geslagen, en anderen die, na het zien van de kleur van een bloem, verduidelijkt hebben wat hun geest is, om nog maar niets te zeggen van Grootmeester Shakyamuni die de weg realiseerde bij het zien van de morgenster, of de Eerwaarde Ananda die, bij de gelegenheid van de redenaar de vlaggenmast omverwierp, duidelijk werd wat het Dharma is. Daarnaast zijn er velen uit de tijd van de zesde Chinese Patriarch binnen de vijf families van onze traditie die verduidelijkt hebben wat het fundament van de geest is doordat ze geconfronteerd werden met een enkel woord of een halve Soetra. Zeker, niet al deze mensen waren altijd ijverig de Weg aan het beoefenen door gewoon zitmeditatie te doen, is het niet?"

Ik zou dan uitleggen: “Wat je moet weten is dat noch één van die bepaalde personen – degene die, bij het zien van een kleur, duidelijk zag wat Geest is en degene die ontwaakte in de Weg door een resonerende geluid - tijd doorgebracht hebben in speculatie en kritische beoordeling terwijl ze ijverig de Weg beoefenden, noch creëerden ze een tweede 'persoon' – of het nu een 'zelf' of een 'ander' is – terwijl zij rechtstreeks betrokken waren bij die praktijk."

Hij zou dan kunnen vragen: “Mensen in India en China zijn in principe eerlijk en

Shobogenzo

straightforward. Because both countries have been centers of culture, their people, once instructed in the Buddha Dharma, have succeeded in entering the Way ever so quickly. Our country, from ancient times, has been extremely short on benevolence and wise discernment, so that it has been hard for us to accumulate genuine spiritual seeds. Because we have been a land of savage barbarians, such seeds are, alas, not to be seen. Furthermore, the monks in our country are inferior even to the householders in those great nations. Our people are foolish, narrow-minded, and petty. They cling tightly to transitory successes and delight in surface virtues. Will such a people, even if they do sit in meditation, succeed in quickly realizing the Buddha Dharma?"

I would point out, "As you say, people in our country are not yet universally benevolent and wise in their discernings, and are also given to laziness and prejudice. Were they given the Dharma straight on, Its Sweet Dew would turn sour and become a poison to them. A taste for fame and gain comes easily, whilst delusion and grasping are hard to let go of. Even so, it does not necessarily require the worldly wisdom of either the mundane or the saintly for people to recognize and enter the Buddha Dharma so that they may serve as a ferry to carry others beyond the mundane. While the Buddha was in the world, a certain man came to experience all four fruits leading to arhathood when he was hit in the head with a handball. And a certain woman came to understand what the Great Way is due to her playfully dressing up in a monk's kesa in a previous life. These frivolous and dense persons were both like foolish and confused animals. Nevertheless, when their genuine faith and trust rescued them, they were provided with a path which led them out of their delusions. Also, upon seeing an ignorant old monk dumbly sitting, a faithful lay woman who had brought him food opened up and was awakened. Her experience did not depend on 'enlightened wisdom' or on Scripture, nor did she rely on words or explanations: she was rescued simply by her genuine faith and trust.

"Also, Shakyamuni's instructions have been spreading through the three thousand worlds for something like two thousand years. The countries within these worlds are of all kinds and are not necessarily lands of benevolence and wisdom, nor are their people necessarily always astute or intellectually brilliant! Even so, the true Dharma of the Tathagata has always possessed a marvelous, unimaginably great, meritorious strength so that, when the time is ripe, It spreads throughout those lands. When people

oprecht geweest. Omdat beide landen centra van cultuur zijn geweest, is hun volk, eenmaal geïnstrueerd in het Boeddhadharma, er in geslaagd ooit zo snel de Weg in te slagen. Ons land, vanuit de oudheid, heeft extreem weinig welwillendheid en verstandige onderscheiding gekend, zodat het moeilijk is voor ons om echte spirituele zaden te accumuleren. Omdat we een land van woeste barbaren zijn geweest, zijn zulke zaden, helaas, niet altijd gezien. Bovendien zijn de monniken in ons land inferieur ten opzichte van de huishouders in die grote naties. Onze mensen zijn dom, bekrompen en kleinzielig. Zij klampen zich vast aan successen en vreugde in deugden van oppervlakkige en voorbijgaande aard. Zullen zo'n mensen, zelfs als ze in meditatie zitten, er in slagen snel het Boeddhadharma te realiseren?"

Ik zou dan uitleggen: "Zoals je zegt, mensen in ons land zijn nog niet universeel welwillend en wijs in hun onderscheidingen, en hebben zich overgegeven aan luiheid en vooroordelen. Was hen onmiddellijk het Dharma gegeven, zou zijn zoete Dauw zuur worden en een gif worden voor hen. De smaak voor roem en gewin komt gemakkelijk, terwijl de waan en het grijpen moeilijk los te laten zijn. Toch is het voor mensen niet noodzakelijk vereist de wereldse wijsheid van zowel het alledaagse als het heilige te herkennen en het Boeddhadharma binnen te gaan, zodat ze zouden fungeren als een veerboot die anderen voorbij het alledaagse draagt. Toen de Boeddhha in de wereld was, een zekere man kwam alle vier de vruchten ervaren die leiden tot het arhat-schap, toen hij werd geraakt tegen het hoofd met een handbal. En een vrouw kwam te begrijpen wat de Grote Weg is, door haar in een vorig leven speels te verkleeden in de kesa van een monnik. Deze frivole en intense personen waren zoals gekke en verwarde dieren. Niettemin, wanneer hun oprechte geloof en vertrouwen hen redde, werden ze voorzien van een pad dat hen uit hun waanideeën leidde. Ook, bij het domweg zien zitten van een onwetende oude monnik, opende een trouwe lekenvrouw die hem eten had gebracht zich en ontwaakte. Haar ervaring was niet afhankelijk van 'verlichte wijsheid' of op de Geschriften, noch vertrouwde ze op woorden of uitleg: ze werd gewoon gered door haar oprechte geloof en vertrouwen.

"Ook, de instructies van Shakyamuni zijn verspreid over de drieduizend werelden over ongeveer tweeduizend jaar. De landen binnen deze werelden zijn van alle soorten en zijn niet per se landen van welwillendheid en wijsheid, noch zijn hun mensen per se altijd scherpzinnig of intellectueel briljant! Evenzo heeft het ware Dharma van de Tathagata altijd een prachtig, onvoorstelbaar grote, verdienstelijk kracht bezeten, zodat, wanneer de tijd rijp is, Het zich zal verspreiden over die landen. Als mensen

Shobogenzo

duly train and practice with genuine faith and trust – be they bright or dull – all alike will realize the Way. Do not give way to thoughts that our country is not a land of benevolence and wise discernment, and that its people are too foolish or stupid to be able to understand what Buddha Dharma is. Moreover, the people are all well endowed with the genuine seed of spiritual Wisdom. Simply, it is rare for them to be in exact harmony with It, and, as a result, they do not yet completely accept and enjoy It.”

naar behoren trainen en oefenen met echt geloof en vertrouwen – of ze helder of dof zijn – zullen ze allen op gelijkaardige wijze de Weg realiseren. Geef niet toe aan gedachten als zou ons land niet een land zijn van welwillendheid en wijs onderscheidingsvermogen, en dat de mensen te gek of te dom zijn om te kunnen begrijpen wat het Boeddhadharma is. Bovendien zijn de mensen allemaal goed bedeed met het echte zaad van spirituele wijsheid. Eenvoudigweg, het is zeldzaam voor hen om in exacte harmonie met Het te zijn, en, als gevolg, dat ze Het nog niet helemaal accepteren en ervan genieten.”

The preceding exchange of questions and responses may prove confusing due to my shifting back and forth between the perspectives of guest and host. To some extent, I may have made illusory flowers appear in an empty sky. Be that as it may, since our tradition’s principle of diligent practice of the Way by doing seated meditation has not yet been brought into this country, how sad for those with spiritual intentions! It is for this reason that I have brought together a bit of what I saw and heard whilst in China, contenting myself with setting down the genuine keys of clear-eyed Masters, so that those desirous of training in the practice can learn about them. Apart from this, I do not have sufficient time, at present, to set down the rules and regulations of Zen monasteries, or the rankings, standards, and ceremonies for temples. Besides, such a task must not be done in haste.

De voorafgaande uitwisseling van vragen en antwoorden kunnen verwarrend blijken vanwege mijn heen en weer verschuiven tussen de perspectieven van gast en gastheer. Tot op zekere hoogte kan ik misschien illusoire bloemen hebben doen verschijnen aan een lege hemel. Hoe het ook zij, aangezien het principe van onze traditie van het ijverige beoefening van de Weg door het doen van zitmeditatie nog niet in dit land is gebracht, hoe triest is dat voor degenen met spirituele bedoelingen! Het is om deze reden dat ik een beetje van wat ik zag en hoorde terwijl ik in China was, meebracht, terwijl ik tot mijn tevredenheid de authentieke sleutels van Meesters met heldere ogen, zodat diegenen die verlangen naar de opleiding in de praktijk over hen kunnen leren. Afgezien van dit, heb ik niet voldoende tijd, op dit moment, om de regels en voorschriften van Zenkloosters, of de ranglijst, normen, en ceremonies voor de tempels, uiteen te zetten. Bovendien moet een dergelijke taak niet in een haast gedaan worden.

Even though our country lies east of the Dragon Sea separating it from China, which lies far beyond the clouds and mist, around the time of the Japanese emperors Kimmei and Yōmei in the sixth century, the Buddha’s Teachings from the western lands gradually moved eastwards, to the good fortune of our people. However, Their terms and subtleties, as well as the ritual formalities associated with Them, have often become entangled, so that doubts of how to do the practice have weighed heavily. But now, if you make your tattered robe and your patched-up alms bowl your lifetime

Ook al ligt ons land ten oosten van de Zee van de Draak en scheidt die ons van China, dat ver boven de wolken en de mist ligt, rond de tijd van de Japanse keizers Kimmei en Yomei in de zesde eeuw, verplaatste de Boeddhah leer zich van de westelijke landen geleidelijk naar het oosten, tot groot geluk van onze mensen. Echter, Hun voorwaarden en subtiliteiten, evenals de formaliteiten van het ritueel in verband met Hen, verwarden hen vaak, zodat twijfels over hoe de praktijk te doen zwaar hebben gewogen. Maar nu, als je van je gescheurde gewaad en je opgelapte aalmoeskom je

Shobogenzo

career, setting up a thatched hut near to where the white rock protrudes from the moss-covered cliffs, whilst sitting upright and polishing your training, in a twinkling you will be one who 'goes beyond being Buddha', and you will quickly bring to a conclusion the Great Matter for which you have trained and studied your whole life. These are precisely the friendly admonitions of Master Kodon of Dragon's Fang Mountain and the legacy in how to train bequeathed by Makakashō on Cock's Foot Mountain. As to the procedures for doing seated meditation, you should follow what is in my *Rules for Meditation*, which I compiled during the recent Kanroku period (1225-1227).

Although one should have a ruler's permission before spreading Buddhism throughout a country, if we think once again of the legacy from the Divine Vulture Peak, then all the rulers, lords, ministers, and generals who have appeared in the hundreds of thousands of millions of lands are persons who had graciously accepted the Buddha's decrees, and now, due to their past lives, live on without losing sight of their cherished desire to protect the Buddha Dharma. Those regions in which spiritual help is spread, wherever they may be, need not be strictly Buddhist countries. Therefore, in letting the Way of the Buddhas and Ancestors flow forth, you need not necessarily wait for all conditions to be perfect. Just think of today as the day to begin!

Thus, I leave what I have assembled here for those who are concentrating upon their desire for the Buddha's Teachings, as well as for any within the genuine stream of students who, in search of the Way, drift as a cloud and lodge as a floating reed.

*Written down on the mid-autumn day in the third year
of the Kanki era (September 12, 1231) by me,
the mendicant monk Dōgen, who went to Sung China that I might
receive and bring back the Transmission of the Dharma.*

levenslange carrière maakt, terwijl je een rieten hut in de buurt van waar de witte rots uitsteekt uit de met mos bedekte kliffen opzet, terwijl je rechtop zit en je oefening polijst, zal je in een oogwenk iemand zijn die 'verder gaat dan Boeddha', en je zal het snel brengen tot een conclusie over de Grote Zaak waarvoor je je hele leven hebt geoefend en gestudeerd. Dit zijn precies de vriendelijke vermaningen van Meester Kodon van de Berg van de Hoektand van de Draak en de erfenis hoe te trainen, nagelaten door Makakashō op de Berg van de Hanenpoot. Met betrekking tot de procedures voor het doen van zittende meditatie, moet je volgen wat er in mijn *Regels voor Meditatie* staat, die ik verzameld heb tijdens de recente Kanroku periode (1225-1227).

Hoewel men toestemming van een vorst moet hebben om het Boeddhisme te verspreiden over een heel land, als we weer eens aan de erfenis van de Goddelijke Piek van de Gier terugdenken, dan zijn al de vorsten, heren, ministers en generaals die verschenen zijn in de honderdduizenden miljoenen landen personen die welwillend de decreten van de Boeddha hebben aanvaard, en nu, als gevolg van hun vorige levens, leven zonder hun gekoesterde wens uit het oog te verliezen het Boeddhadharma te beschermen. Die regio's waar spirituele hulp wordt verspreid, waar ze ook zijn, hoeven niet strikt Boeddhistische landen te zijn. Daarom is in het laten voortvloeien van de Weg van de Boeddha's en Patriarchen, moet je niet per se wachten tot alle omstandigheden perfect zijn. Denk maar aan vandaag als de dag om te beginnen!

Zo, ik laat wat ik hier heb samengesteld voor diegenen die zich concentreren op hun wens om de Boeddha's Leer, evenals voor alle binnen de echte stroom van studenten die, op zoek naar de Weg, driften als een wolk en verblijven als een drijvend stukje riet.

*Opgeschreven op het midden van de herfst dag in het derde jaar
van het Kanki tijdperk (12 september 1231) door mij,
de bedelmonnik Dogen, die naar Sung China ging, zodat ik
de Transmissie van het Dharma zou kunnen ontvangen en terugbrengen.*